

देवपिता आपल्या लेकरांशी बोलतो

© Associazione
"Dio e Padre - Casa Pater"
c.p.135 L'Aquila 67100 Italia

**Pro Manuscripto
Not for sale**

भाषांतरकार - फादर प्रसाद परेरा, मुंबई

अनुक्रमणिका

प्रस्तावना	३
मदत युजेनिआचं लघुचरित्र	४
माननीय बिशप कैलट यांची साक्ष	७
देवपित्याचा संदेश	१७

“देवपिता आपल्या लेकरांशी बोलतो”

"THE FATHER SPEAKS TO HIS CHILDREN"

© Associazione

"Dio e Padre - Casa Pater"

c.p.135 L'Aquila 67100 Italia

“देव माझा पिता आहे !” आजच्या जगात ही हाक पुन्हा पुन्हा ऐकायला मिळते. लोकांनी ओळखलंय की देव खरोखर त्यांचा पिता आहे.

त्याकरताच आम्ही आमचं कर्तव्य समजतो की देवपित्याने आपल्या एका सिस्टर युजेनिया एलीजबेटा रावसिओ, त्याच्यावर जिवापाड प्रेम करणारी त्याची एक निर्मिती हिला देवपित्याने दिलेला आणि देऊळमातेने मान्य केलेला संदेश आम्ही जगजाहीर करावा.

या कार्याची आपल्याला ओळख करून देण्याकरता ग्रेनोबलचे आधीचे महागुरु, माननीय अलेक्झांडर कैलट यांची साक्ष आम्ही आपणाला देऊ इच्छितो. १९३५ मध्ये त्यांनी फ्रांसच्या निरनिराळ्या भागातून तज्ज्ञांची धर्मप्रांतीय समिती नेमली आणि ती दहा वर्षे कार्यरत राहिली.

त्या समितीमध्ये ग्रेनोबलच्या महागुरुचे व्हिकर जनरल, मॉसिन्यर जेरी, ब्रह्मज्ञानी; येशू संघीय ब्रदर्स, फादर्स आल्बर्ट आणि अगस्ते व्हालेंसिन-अेमन्स जे तत्वज्ञान आणि ईशज्ञान यामध्ये पारंगत होते आणि जे अशा केसेस हाताळण्यात पटाईत होते अशांचा समावेश होता. शिवाय हॉस्पिटलमधले एक तज्ज्ञ डॉक्टर आणि एक मानसशास्त्र चिकित्सक यांचाही समावेश होता.

आम्हाला आशा आहे की आपणातील प्रत्येकावर देवपित्याची जी भरीव आस्था आहे ती या संदेशाद्वारे लोकांना समजून येईल आणि आमच्या ह्या प्रयत्नाला शक्य तितकी जास्त व भरपूर प्रसिद्धी मिळेल.

फादर अंद्रिया दस्कानिओ

ओ. एफ. एम्. कप्युचिन

मदर युवजेनिया अेलीजबेटा रावासिओ

देवपित्याने जिला “माझी परमप्रिय कन्या” “माझं इवलंसं रोपटं” म्हणून संबोधिलं तीही मदर युवजेनिया कोण आहे बरं ?

आमच्या मते, मदर युवजेनिया या शतकातील सर्वात मोठा प्रकाश आहे, नव्या देऊळमातेचा लहानसा भविष्यवादी आहे, जिथे देवपिता सर्व मानवजातीच्या उच्च केंद्रभागी आहे, आणि जिथे सर्वोच्च प्रमाणात ऐक्य वास करत आहे. देवपित्याने अंधार आणि अंदाधुंदीच्या ह्या वेळेला तिला आपणास प्रकाश म्हणून दिला आहे की ज्याद्वारे आपले पाय योग्य मार्गावर पडावेत.

तिचा जन्म सान जेरवासिओ दड्डा (आता काप्रिआतो सान जेरवासिओ) येथील इटलीच्या बेरगामों ह्या प्रांतात चार सप्टेंबर १९०७ साली शेतकरी घराण्यात झाला.

तिला फक्त प्राथमिक शिक्षण मिळालं. काही वर्षे एका कारखान्यात काम केल्यानंतर वयाच्या विसाव्या वर्षी तिने प्रेषितांची माता या संस्थेमध्ये प्रवेश घेतला. या संस्थेमध्ये तिचे सर्वांगीण व्यक्तीमत्त्व झपाट्याने वाढलं आणि २५ वर्षांच्या वयात तिची संस्थेच्या मदर जनरल पदी नियुक्ती झाली.

तिच्या आध्यात्मिक गुणांशिवाय तिच्या समाजक्षेत्रातील कामगिरीमुळे तिने इतिहास घडवला. अवघ्या बारा वर्षांच्या मिशनरी कामगिरीत तिने दूर युरोप, आफ्रिका व आशिया खंडात ७० कार्यक्षेत्र चालू केली आणि तिथे प्रत्येक ठिकाणी शाळा, चर्च आणि दवाखाने चालू केले.

एका अतिउष्ण रोपट्याच्या बियांपासून महारोग बरा करण्याची औषधी तिने सर्वप्रथम शोधून काढली आणि ही औषधी नंतर पॅरीसमधल्या पाश्चर संस्थेमध्ये अध्यासली गेली.

तिच्या पाऊलावर पाऊल ठेवून तिनेच पाया घालून तयार केलेल्या मार्गावरून वाटक्रमण करून महारोग्यांचा प्रेषित बनलेल्या राऊल फॉलेराव यांच्या प्रेषितकार्याला तिने उत्तेजन दिलं.

आझोप्टे ह्या (हस्तीदंती किनाऱ्यालगत) १९३९ ते १९४१ या कालावधीत एक “महारोग्यांचं नगर” तिने मनात आणून, त्याचं आयोजन करून ते प्रत्यक्ष कृतीत उतरवून दाखवलं. हे एक फार मोठं असं दोन लाख चौरस

मीटर क्षेत्रफळ लाभलेलं संकुल होतं आणि त्यामध्ये महारोग्यांची वस्ती होती. आजदेखील आफ्रिकेमधील व जगातलं हे एकमेव पुढारलेलं केन्द्र म्हणून प्रसिद्धी पावलं आहे.

या महान यशाची पोचपावती म्हणून फ्रांस सरकारने प्रेषितांची माता संस्थेच्या सिस्टरांना फार मोठा समाजसेवा राष्ट्रीय पुरस्कार बहाल केला आणि ह्याच संस्थेच्या १९३५ ते १९४७ पर्यंत मदर युवजेनिया सुपिरीअर जनरल पदी होत्या. मदर युवजेनिया १० ऑगस्ट १९९० रोजी देवपित्याकडे रहायला गेल्या.

तिने आपल्याला अतिशय महत्त्वाचा वारसा दिला तो म्हणजे देवपित्याचा संदेश (“देवपित्याचं आपल्या लेकरांशी संभाषण”) देवपित्याने स्वतः केलेलं खाजगी प्रकटीकरण, जे दहा वर्षांच्या कठोर परिक्षेनंतर देऊळमातेने अधिकृतरीत्या मान्य केलं. त्या लिखाणाच्या पुनःमुद्रणाच्या सुरुवातीला प्रेनोबलचे माननीय महागुरुस्वामी मॉसिन्यर अलेक्झांडर कैलट यांचे या संदर्भातील उद्गार आपणापुढे मांडू इच्छितो.

१९३२ साली लॅटिन भाषेचा गंध नसलेल्या मदर युवजेनीयाला आपला संदेश ऐकवला हे विशेष उल्लेखनीय आहे.

१९८१ मध्ये हाच संदेश आमच्या ध्यानात आला आणि पन्नासाव्या वर्षी १९८२ साली आम्ही तो इटालिअन भाषेमध्ये प्रसिद्ध केला.

या संदेशाद्वारे जे कृपेचे अनेक चमत्कार घडले आहेत त्यांनी आम्ही विशेषतः तुरुंगामध्ये, आणि रुग्णालयांमध्ये इंग्रजी शिवाय फ्रेंच, इटालियन, स्पॅनिश, जर्मन व इतर भाषांमध्ये देखील तो उपलब्ध केला जात आहे.

मदर युवजेनिया अेलीजबेटा रावासिओ

देवपित्याने जिला “माझी परमप्रिय कन्या” “माझं इवलंसं रोपटं” म्हणून संबोधिलं तीही मदर युवजेनिया कोण आहे बरं ?

आमच्या मते, मदर युवजेनिया या शतकातील सर्वात मोठा प्रकाश आहे, नव्या देऊळमातेचा लहानसा भविष्यवादी आहे, जिथे देवपिता सर्व मानवजातीच्या उच्च केंद्रभागी आहे, आणि जिथे सर्वोच्च प्रमाणात ऐक्य वास करत आहे. देवपित्याने अंधार आणि अंदाधुंदीच्या ह्या वेळेला तिला आपणास प्रकाश म्हणून दिला आहे की ज्याद्वारे आपले पाय योग्य मार्गावर पडावेत.

तिचा जन्म सान जेरवासिओ दड्डा (आता काप्रिआतों सान जेरवासिओ) येथील इटलीच्या बेरगामों ह्या प्रांतात चार सप्टेंबर १९०७ साली शेतकरी घराण्यात झाला.

तिला फक्त प्राथमिक शिक्षण मिळालं. काही वर्षे एका कारखान्यात काम केल्यानंतर वयाच्या विसाव्या वर्षी तिने प्रेषितांची माता या संस्थेमध्ये प्रवेश घेतला. या संस्थेमध्ये तिचे सर्वांगीण व्यक्तीमत्त्व झपाट्याने वाढलं आणि २५ वर्षांच्या वयात तिची संस्थेच्या मदर जनरल पदी नियुक्ती झाली.

तिच्या आध्यात्मिक गुणांशिवाय तिच्या समाजक्षेत्रातील कामगिरीमुळे तिने इतिहास घडवला. अवघ्या बारा वर्षांच्या मिशनरी कामगिरीत तिने दूर युरोप, आफ्रिका व आशिया खंडात ७० कार्यक्षेत्र चालू केली आणि तिथे प्रत्येक ठिकाणी शाळा, चर्च आणि दवाखाने चालू केले.

एका अतिउष्ण रोपट्याच्या बियांपासून महारोग बरा करण्याची औषधी तिने सर्वप्रथम शोधून काढली आणि ही औषधी नंतर पॅरीसमधल्या पाश्चर संस्थेमध्ये अभ्यासली गेली.

तिच्या पाऊलावर पाऊल ठेवून तिनेच पाया घालून तयार केलेल्या मार्गावरून वाटक्रमण करून महारोग्यांचा प्रेषित बनलेल्या राऊल फॉलेराव यांच्या प्रेषितकार्याला तिने उत्तेजन दिलं.

आझोप्टे ह्या (हस्तीदंती किनाऱ्यालगत) १९३९ ते १९४१ या कालावधीत एक “महारोग्यांचं नगर” तिने मनात आणून, त्याचं आयोजन करून ते प्रत्यक्ष कृतीत उतरवून दाखवलं. हे एक फार मोठं असं दोन लाख चौरस

मीटर क्षेत्रफळ लाभलेलं संकुल होतं आणि त्यामध्ये महारोग्यांची वस्ती होती. आजदेखील आफ्रिकेमधील व जगातलं हे एकमेव पुढारलेलं केन्द्र म्हणून प्रसिद्धी पावलं आहे.

या महान यशाची पोचपावती म्हणून फ्रांस सरकारने प्रेषितांची माता संस्थेच्या सिस्टरांना फार मोठा समाजसेवा राष्ट्रीय पुरस्कार बहाल केला आणि ह्याच संस्थेच्या १९३५ ते १९४७ पर्यंत मदर युवजेनिया सुपिरीअर जनरल पदी होत्या. मदर युवजेनिया १० ऑगस्ट १९९० रोजी देवपित्याकडे रहायला गेल्या.

तिने आपल्याला अतिशय महत्त्वाचा वारसा दिला तो म्हणजे देवपित्याचा संदेश (“देवपित्याचं आपल्या लेकरांशी संभाषण”) देवपित्याने स्वतः केलेलं खाजगी प्रकटीकरण, जे दहा वर्षांच्या कठोर परिक्षेनंतर देऊळमातेने अधिकृतरित्या मान्य केलं. त्या लिखाणाच्या पुनःमुद्रणाच्या सुरुवातीला ग्रेनोबलचे माननीय महागुरुस्वामी मॉसिन्यर अलेक्झांडर कैलट यांचे या संदर्भातील उद्गार आपणापुढे मांडू इच्छितो.

१९३२ साली लॅटिन भाषेचा गंध नसलेल्या मदर युवजेनीयाला आपला संदेश ऐकवला हे विशेष उल्लेखनीय आहे.

१९८१ मध्ये हाच संदेश आमच्या ध्यानात आला आणि पन्नासाव्या वर्षी १९८२ साली आम्ही तो इटालिअन भाषेमध्ये प्रसिद्ध केला.

या संदेशाद्वारे जे कृपेचे अनेक चमत्कार घडले आहेत त्यांनी आम्ही विशेषतः तुरुंगामध्ये, आणि रुग्णालयांमध्ये इंग्रजी शिवाय फ्रेंच, इटालियन, स्पॅनिश, जर्मन व इतर भाषांमध्ये देखील तो उपलब्ध केला जात आहे.

मदर युवजेनीया यांच्या साक्षात्काराची देऊळमातेद्वारे झालेल्या
अधिकृत चौकशीच्या अहवालानंतर ग्रेनोबलचे माननीय
महागुरुस्वामी आलेक्झांडर कैलट यांची
अहवालाविषयीची साक्ष

मदर युवजेनीयाच्या केसची अधिकृत चौकशी करण्याचे आम्ही ग्रेनोबलचे महागुरुस्वामी म्हणून ठरवलेल्या घटनेला दहा वर्षे पूर्ण झाली आणि आता महागुरुस्वामी या नात्याने मी देऊळमातेपुढे माझी साक्ष देण्याकरता माझ्याकडे पुरेशी माहिती उपलब्ध आहे.

१) चौकशी अहवालानंतर प्रथम गोष्ट खात्रीदायक निष्पन्न होते ती ही की मदर युवजेनीया हिचं जीवन सदगुणांनी भरलेलं होतं.

तिच्या व्रतस्थ जीवनाच्या सुरुवातीलाच तिने आपली धार्मिकता, आज्ञाधारकपणा आणि नम्रता याकडे आपल्या अधिकाऱ्याचं लक्ष वेधलं होतं.

तिच्या नवशिक्या अवस्थेच्या कालावधीत ज्या असामान्य घटना तिच्या जीवनात घडत गेल्या त्यांनी तिच्या अधिकारी भांबावून गेल्या व त्या पाहून तिने कॉन्व्हेंटमध्ये राहू नये असं त्याचं मत झालं. काही वेळ त्याबाबत मागेपुढे करता सिस्टर युवजेनीयाचा आदर्श स्वभाव बघून त्यांना त्यांचा बेत बदलावा लागला.

चौकशी चालू असताना सिस्टर युवजेनिया फार सालसपणे वागल्या आणि सहनशील राहून सर्व वैद्यकीय तपासण्या विनातक्रार करू दिल्या. त्यांना देवज्ञानाचे व औषधशास्त्राचे खूप त्रासदायक प्रश्न विचारण्यात आले, विसंगत आणि त्रासदायक प्रश्नांची तिच्यावर सरबत्ती झाली, तरीही त्यांतून इतकी सहीसलामत ती बाहेर पडली की परीक्षकांनी तिच्या साधेपणाची स्तुती केली.

अनेक प्रसंग असे निदर्शनास आले की ही सिस्टर एक अतिशय विरोचित सदगुणी जीवन जगली होती. १९३४ साली फादर अगुस्ते वालेंसिन ह्यांनी जेव्हा चौकशी सत्र चालू केलं तेव्हा तर ती पूर्णपणे आज्ञाधारकपणाने वागली असं ईशज्ञान्यांचे मत पडले. २० डिसेंबर १९३४ हा दिवस तर तिच्या संपूर्ण नम्रपणाचा दिवस ठरला.

ती जेव्हा प्रमुख अधिकारी होती तेव्हा ती आपल्या कर्तव्याशी एकनिष्ठ

होती, हे मी खात्रीपूर्वक सांगतो. तिने जी कर्तव्यं पार पाडली ती फारच कठीण भासत होती, त्यांना पेलण्याची तिची तयारी नव्हती. तरीपण आत्म्यांवरील तिच्या संघावरील व देऊळमातेच्या प्रेमा खातर ती ते करत राहिली. तिच्याशी जे संबंधित होते ते आणि मीदेखील तिने ज्या उत्सुकतेने संकटांशी सामना केला ते पाहून नक्कीच आश्चर्यचकीत होतो.

तिच्या केवळ सदगुणी जीवनाने नव्हे तर ज्या गुणांनी तिने आपला अधिकार गाजवला त्याने भारावून गेलो आहे. दुसरं सत्य हे आहे की जी व्यक्ती सर्वसाधारण शिकली होती. तीच व्यक्ती आपल्या संघाच्या अत्युच्चपदी विराजमान व्हावी. या घटनेमध्ये काहीतरी विशेष असं आहे, आणि त्या दृष्टीकोनातून माझे व्हिकर जनरल मॉन्सिन्यर गेरी यांनी तिच्या निवडणूकीच्या दिवशी जी चौकशी आरंभिली ती फारच महत्त्वपूर्ण अशी आहे. तिच्या दुसऱ्या कॉन्व्हेंटच्या प्रमुख व इतर पदस्थ सिस्टर्स यांनी या प्रकरणी जी उत्तरे दिली त्यावरून असं सिद्ध झालं की इतकी तरुण व धर्म नियमांच्या चौकटीत न बसणारी मदर युवजेनिया हिलाच त्यांनी संघाच्या अत्युच्चपदी नेमायचं ठरवलं आणि तिची नेमणूक रद्दबातल न होण्याकरता त्या जपल्या आणि त्या सर्वांचं एकमेव कारण म्हणजे तिचा अचूक न्यायी स्वभाव, शक्तीसामर्थ्य आणि धीटपणा हे गुण होत. तिची निवड करणाऱ्यांनी वस्तुस्थितीला धरूनच तिची योग्य अशी निवड केली होती.

तिच्या जिवंत, गहन आणि स्पष्ट बुद्धिमत्तेचा विशेष अनुभव मला आला. मी म्हटले की तिचं शिक्षण अगदी नाममात्र झालं होतं, परंतु त्याला बाह्य कारणं जबाबदार होती. परिस्थितीमुळे ती त्यांच्याशी बांधील होती. तिच्या आईच्या दीर्घकालीन आजारांमुळे घराच्या जबाबदारी तिच्यावर पडली आणि त्यामुळे तिला पूर्ण वेळ शाळेत जाणं जमलं नाही. शिवाय कॉन्व्हेंटमध्ये प्रवेश घेण्याअगोदर तिने काही वर्षे कारखान्यात काम करून परिश्रम केले होते. तिच्या भाषेवर व बोलण्यावर या घटनांचा परिणाम झाला होता, तरी पण मदर युवजेनिया तिच्या संघामध्ये बरीचशी भाषणं देत आली आहे. प्रेषितांच्या मातेच्या नावाने जी रुग्णालये तिने बांधली त्यामध्ये आलेल्या नगरपालिकेच्या व बांधकामाच्या अडचणी तिनेच निभावल्या. आपल्या संघाना उद्देशून काढलेली परिपत्रके तिनेच तयार केली आणि शिवाय तिने एक लांबलचक व मोठी दर्शिका देखील प्रकाशित केली.

ती प्रत्येक परिस्थिती स्पष्ट आणि योग्य प्रकारे हाताळते. सदसद्विवेकबुद्धीला ती जागते. तिच्या सर्व आज्ञा सरळ, नेमक्या आणि व्यावहारिक आहेत.

तिच्या संघातल्या सर्व १४०० मुलींना ती वैयक्तिकरित्या जाणते आणि त्यांचे कल व सदगुण तिला ठाऊक आहेत म्हणून निरनिराळ्या कार्याकरता त्यांची निवड करताना त्यातील अती गुणवान कोण आहेत हे ती जाणते. आपल्या संघाच्या गरजांचं आणि साधनांचे तिला अचूक वैयक्तिक ज्ञान आहे. तिने आपल्या सर्व मिशनस्थळांना भेटी दिल्या आहेत आणि तिच्या प्रत्येक घरात परिस्थिती कशी आहे हे पण तिला ठाऊक आहे.

तिचा दूरदर्शीपणा देखील आम्ही वाखाणतो. आपल्या हाताखालील प्रत्येक रुग्णालयामध्ये व शाळेमध्ये गुणवान सिस्टर्स असाव्यात की ज्याद्वारे तिथे जगणं आणि प्रगती करणं सोपं होईल ह्याची काळजी देखील तिने घेतली आहे. मदर युवजेनियामध्ये निर्णायक स्वरूपाचा खरेपणाचा व नवनिर्मितीचा आत्मा वास करीत आहे आणि तो बघताना मला विशेष आनंद वाटतो. सहा वर्षांच्या कालावधीत तिने ६७ संस्था स्थापन केल्या आणि त्या प्रत्येकामध्ये तिच्या संघाला उपयुक्त अशा सुविधा निर्माण केल्या.

तिच्या बुद्धिमत्तेचे, न्यायदानाचे आणि इच्छाशक्तीचे गुण आणि तिच्या राज्यकारभाराच्या शक्ती मी अशाकरता वाखाणतो की तेथे बुद्धिभ्रंश, फेफरे, मोहजाळ, भूतबाधा आणि भ्रम यांना जागा उरत नाही. तिची चौकशी चालू असताना ह्या गोष्टीकडे बारकाईने लक्ष दिलं गेलं पण सत्यपरिस्थिती आणि स्पष्टीकरण समाधानकारक वाटली.

मदर युवजेनियाचं जीवन तिच्या व्यक्तिमत्त्वाचं एक ठळक दिसणारं अंग आहे आणि तिच्या मानसिक आणि सर्वसाधारण संतुलनाचे प्रदर्शन आहे दुसरं अनुमान सक्षमपणाविषयीचं आणि सूचकतेचं, चौकशी करणाऱ्यांना नवलकारक वाटलं आणि त्यांना अनुभवायास मिळालं की ते सर्व वजनदारपणा प्रतिबिंबित करणारा अनेक चेहरे दाखवणारा आरसाच बघत होते. रोजच्या वस्तुस्थितीत असलं अनुमान धुडकावण्यात आलं होतं. जरी मदर युवजेनिया हिला संवेदनशील स्वभाव आणि भावनाप्रद मनाच्या कलाची देणगी लाभली होती तरी तिने कोणालाही उपकार दाखवला नाही, मानवी विचाराचा परिणाम तिच्यावर झाला नाही आणि जी कार्ये व योजना तिने स्वतःचं कसब वापरून इतरांकडून मान्यता मिळवली ती तिने स्वतःच्याच खंबीर निर्णयातून सादर केली आहेत.

२) मदर युवजेनियाला प्रेषणकार्याचा जो विषय दिला गेला असता तो देऊळमातेच्या शिकवणूकीच्या संदर्भातून अगदी अचूक आहे आणि तो कायदेशीर आणि वक्तशीर आहे.

देवपित्याला सन्मानित करून प्रकट करण्याचा हेतू ह्यामध्ये आहे. कारण देऊळमातेने अशी विनंती केली आहे की, देवपित्याच्या नावाचा एक खास सोहळा निर्माण करावा. चौकशी सदस्यांनी सुचवले की कॅथलिक धर्माच्या सर्वसाधारण प्रथेप्रमाणे देवपित्याच्या सन्मानार्थ एक उपासनामय सोहळा निर्माण करावा. कॅथलिकांच्या प्रार्थनेची जी मुख्य परंपरा आहे. म्हणजेच पवित्र मिस्सा बलीदानामध्ये देवपुत्र व पवित्रआत्मा ह्यांच्याद्वारे देवपित्याला गौरव द्यावा आणि उपासनाविधीच्या माध्यमाद्वारे देवपित्याला बळी अर्पण करावा. तरीपण एक विचित्र गोष्ट अशी आहे की देवपित्याच्या सन्मानार्थ अजून विशेष असा सण नाही. पवित्र त्रैक्याचा सन्मान होत असताना देवपुत्र व पवित्र आत्मा ह्यांचा देखील सन्मान होतो, आणि तो सन्मान त्यांच्या बाह्य प्रगटीकरणाद्वारे होतो. देवपित्याची एक जण म्हणून ख्रिस्ती लोकांना ओळख पटली असती तो देवपित्याचा सण मात्र अजून साजरा होत नाही आणि त्यामुळेच ह्या विषयीची जी अभ्यासपूर्वक पहाणी करण्यात आली त्यात असे आढळून आले आहे की समाजातील लोकांमध्ये व धर्मगुरु व्रतस्थांमध्ये देवपित्याला कोणी ओळखत नाही, त्याच्याकडे कोणी प्रार्थना करत नाही व त्याच्याविषयी कोणी विचार करत नाही. पाहणी अंती असं आढळून आलं आहे की बहुसंख्य ख्रिस्ती लोकांना वाटते की देवपिता एक कठोर न्यायाधीश आहे आणि म्हणून ते त्याच्या पासून दूर रहातात. त्यांना देहधारी झालेला प्रभू ख्रिस्तच बरा वाटतो आणि आम्हाला देवाच्या रागापासून सुरक्षित ठेवण्या करता ते येशूकडे प्रार्थना करतात.

देवपित्याच्या नावाने जर विशेष सण स्थापन केला गेला तर सर्वप्रथम बरेच ख्रिस्ती भाविक आपल्या आध्यात्मिक जीवनाच्या क्रमात नूतनीकरणाला स्थान देतील, त्याचप्रमाणे दैवी तारकांच्या शब्दांप्रमाणे ते देवाला 'आमच्या स्वर्गीय बापा' अशी हाक मारू लागतील व 'माझ्या नावाने तुम्ही पित्याकडून जे काही मागाल....' यावर त्यांचा विश्वास वाढीस लागेल.

देवपित्याला समर्पित केलेला उपासनाविधीतला सण संत जेम्सने म्हटल्याप्रमाणे 'देव हा सर्व प्रकाशाचा पिता असून प्रत्येक देणगीचा उगम आहे' त्या पित्याकडे प्रभावीरित्या आपली नजर आकर्षून घेईल. त्यामुळे देवाच्या चांगुलपणामुळे आणि त्याच्या पितृतुल्य दूरदर्शीपणाकडे आत्म्यांना ओढून घेईल आणि त्यांना समजून येईल की देवाचा हा दूरदर्शीपणा ही पवित्र त्रैक्याची तरतूद आहे आणि आपल्या दैवी स्वभावानुसार तीन जणांच्या ऐक्याच्या असीम दयेतून अवर्णनीय संपत्ती जगामध्ये पसरत असते.

देवपित्याचा विशेष आदर करण्याची गरज नाही असं सुरुवातीला वाटेल. परंतु देवपित्यानेच त्याच्या पुत्राला या जगात नाही का पाठवलं ? देवपुत्र आणि देव पवित्रआत्मा ह्यांना जर आपण त्यांच्या बाह्य प्रकटीकरण वरून आपली सर्वोत्तम भक्ती त्यांना देतो तर मग पवित्र मिस्सांच्या प्रस्तावनेतील 'त्याने त्याच्या पुत्राचे दान आम्हाला दिले' या शब्दांनुसार देवपित्याला योग्य व रास्त धन्यवाद देणे गरजेचे नाही काय ?

अशा प्रकारे हा विशेष सण स्थापन करण्याचा हेतू स्पष्ट होतो आणि तो म्हणजे देवपित्याने त्याचा पुत्र आपल्याला दिल्याबद्दल त्याचा सन्मान करणे व त्याला धन्यवाद देणे. या संदेशाचा थोडक्यात अर्थ असा की आपल्या तारणाच्या अधिपतीची अशाकरता आराधना करावी की त्याने जगावर एवढं प्रेम केलं की त्याने आपला एकमेव पुत्र दिला की ज्याद्वारे सर्व लोक प्रभू येशूच्या रहस्यमय शरीरात एकत्र केले जावेत आणि ह्या पुत्रामध्येच त्याची लेकरे व्हावीत.

आज या घटेकला जेव्हा जग ऐहिक गोष्टींनी त्रासलेले आहे, व जेव्हा नास्तिकवाद आणि आधुनिक वृत्तज्ञान देवाला खरा देव म्हणून ओळखू शकत नाहीत तेव्हा ज्या येशू ख्रिस्ताने आपल्याला पित्याची ओळख करून दिली व जो पिता सर्व चांगुलपणा व दयाळू आहे त्याचा विशेष सण स्थापन करणे भाविकांच्या भल्याकरता होणार नाही काय ? देवपित्याची आराधना जे 'आत्म्यामध्ये व सत्यामध्ये' करतात त्यांच्या संख्येमध्ये हा सण स्थापन करून वाढ होणार नाही काय ? हल्लीचं जग हे मृत्युदायी लढाईने त्रासलेलं आहे. जगातील सर्व लोकांमध्ये समेट घडवून त्यांना एकत्रित करण्याची गरज आहे. ह्या सणाचा महान प्रकाश हे कार्य घडवू शकेल. ह्या सणाद्वारे सर्व लोकांना कळून चुकेल की त्या सर्वांची स्वर्गामध्ये एक पिता आहे आणि त्याच प्रेमाच्या आत्म्याने येशूच्या रहस्यमय शरीरात तो सर्वांना आकर्षित करत आहे, आणि त्यासाठीच त्याने आपणाला येशू ख्रिस्त दिला आहे. युद्धांच्या आपत्तीमुळे थकलेले व त्रस्त झालेले कितीतरी आत्मे आपल्या खोल आध्यात्मिक अन्नाकरता भुकेलेले आहेत. अशांनाच हा सोहळा त्यांच्या अंतर्द्वारातून देवबापाचा सण साजरा करण्याकरता प्रेरणा देत आहे. कारण पवित्र त्रैक्याचा उगम त्यांच्या अंतःकरणातून होतो आणि त्याद्वारे ते देवपित्याला आपला बाप म्हणून संबोधित असतात. त्यांच्यातील नैसर्गिक वृत्तीच त्यांच्यात आध्यात्मिक पुत्रत्वाची भावना निर्माण करते आणि मोठ्या विश्वासाच्या आत्म्याने ते देवपित्याकडे आकर्षिले जातात. धर्मशिक्षणाचा

प्रश्न जो निर्माण होईल तो प्रश्न देऊळमातेच्या ह्या खास सणाशी संबंधित नसेल. प्रभू येशू ख्रिस्ताचं देवपित्याच्या जीवनाशी जसं जवळचं नातं होतं, तसंच नातं प्रत्येक भाविकाचं देवपित्याशी असावं आणि त्याचं धर्मशिक्षण विकसित व्हावं असं काही सुप्रसिद्ध ईशज्ञान्यांनी सुचवलं आहे.

अशा ईशज्ञानीय कारणा शिवाय माझी भूमिका अशी आहे की ज्याअर्थी एक तरुण गरीब मुलगी, जिला ईशज्ञानाचा गंध नाही ती जर निवेदन करित असेल की मला देवाकडून संदेश मिळताहेत, तर ते संदेश धर्मशिक्षणाच्या बाबतीत हमखास महत्त्वपूर्ण असावेत.

केवळ काल्पनिक मनोरंज्य करणाऱ्यांची कामे ही हलकी, पोकळ आणि विसंगत असतात. मात्र मंदर युवजेनीया देवपित्याने दिलेला संदेश फलदायी आहे. त्या संदेशाची विश्वासनीयता दोन वेगवेगळ्या स्वभावांनी एकरूप झालेली आहे. एका बाजूने देऊळमातेच्या पारंपारिक शिकवणूकीतून त्याचा उगम झाला आहे आणि त्याविषयी तिळमात्र शंका नाही कारण खुद्द प्रभू ख्रिस्ताने शुभवर्तमानामध्ये पित्या विषयीचे प्रकटीकरण आपणाला दिलंय तसंच आहे. परंतु दुसऱ्या बाजूने देवपित्याच्या ज्ञानाविषयीचं हे महान सत्य पुन्हा एकदा अभ्यासिले गेले पाहिजे आणि अनुभवले गेले पाहिजे.

तसं पाहिलं तर मंदर युवजेनिय्या ह्या देवाने निवडलेल्या अजाण व कमजोर शस्त्र आहेत आणि त्यांचीच निवड जेव्हा असला संदेश स्वीकारण्यासाठी होते तेव्हा दैवी लिलाच हा अप्रतिम व अद्भूत व दैवी संदेश घेऊन येत आहे यात शंका ती नसावी.

मानवी दृष्टीकोनातून बोलायचे झाल्यास मंदर युवजेनियाला देवपित्याच्या संदेशाचा जो साक्षात्कार घडला त्याची अस्सलता आणि सुपीकता जे ईशज्ञानी चौकशी समितीवर होते त्यांना खूप हळूहळू समजली.

दुसरं एक समान सत्य असं आहे की जेव्हा मंदर युवजेनियाने आपल्याला दैवी दर्शन घडत असल्याचे जाहीर केले तेव्हा तर चौकशी करणारे ईशज्ञानी म्हणाले की देवपित्याचे असले प्रकटीकरण यापूर्वी तरी इतिहासात कधीच घडली नाहीत आणि त्यामुळे ती अजिबात अशक्य आहेत. मंदर युवजेनियांनी तर असल्या आक्षेपांना उत्तर देत म्हटलंय - "मला तर देवपित्यानेच जे काही मी पाहिलं ते वर्णन करावयास सांगितलं आणि आता तर तो आपल्या सुपुत्र ईशज्ञान्यांना त्याचा शोध घ्यायला सांगत आहे" मंदरने तिची साक्ष कधीच बदलली नाही. आपली विधाने अनेक महिने तिने जपून ठेवली

आणि मग जानेवारी १९३४ मध्ये ईशज्ञान्यांना संत थॉमस अक्वीनच्या लिखाणात आक्षेपाचं उत्तर सापडलं.

ह्या ख्रिस्तमंडळाच्या धर्म पंडिताने दर्शन आणि प्रेषणकार्य ह्यातील फरक दाखवून जे अचूक उत्तर दिलं ते फार बोध करणारं होतं. त्या उत्तरामुळे चौकशी समिती जी अचल झाली होती तिचे आक्षेप नष्ट झाले आणि ज्या ईशज्ञान्यांनी अनपढ मंदरविषयी जी भूमिका घेतली होती त्यात बदल करून तिला सत्य मानले. मानवी दृष्टीकोनातून याबाबतचे मंदरांचे शहाणपण, पूर्ण ज्ञान व चिकाटी वाखाणण्या सारखीच नाही का ? आपल्याला दर्शन झालं असं खोटं म्हणणारा माणूस ईशज्ञान्यांनी दिलेल्या स्पष्टीकरणाला शरण गेला असता. परंतु मंदर आपल्या भूमिकेतून तसूभरही ढळली नाही आणि त्यामुळेच मंदरने दिलेली साक्ष खरी मानण्यास आपण मागेपुढे करू नये.

कसेही पाहता, याबाबतीत चमत्काराची जी बाजू आहे ती मात्र मंदरनी अबाधित अशी ठेवली आहे. याउलट दर्शन झाले असे खोटे म्हणणारे लोक मोठ्या फुशारकीने आपण अपूर्व देखावा पाहिल्याचा गाजावाजा करतात. मंदर युवजेनया मात्र अशा गोष्टींना पुराव्याच्या माध्यमातून गौण स्वरूप देते. तिच्या निवेदनात उच्चतेचा प्रश्न उद्भवत नाही तर तेथे सर्व महत्त्वाच्या बाबी समतोल आहेत आणि त्यामुळेच त्यांतून उपयुक्त अशी छाप आपणावर पडते.

आता मी ईशज्ञान्यांच्या चौकशीवर अगदी त्रोटकपणे उल्लेख करू इच्छितो.

माननीय फादर्स आल्बर्ट आणि अगस्टीन वालेंसिन त्यांच्या तत्वज्ञानीय आणि ईशज्ञानीय अधिकारामध्ये आणि त्यांच्या आध्यात्मिक जीवनाच्या सखोल ज्ञानामध्ये फार निष्णात असे गणले जातात. त्यांच्या मध्यस्थीची गरज अशाच चौकशीमध्ये हवी होती. त्यांनी फारच बारकाईने आपलं कार्य केलं आणि त्यासाठीच त्यांची निवड ह्या चौकशीकरता झाली होती.

त्यांच्या प्रामाणिक आणि समर्पित सहकार्याबद्दल आम्ही त्यांचे फार ऋणी आहोत. त्यांनी मंदरच्या बाजूने जी साक्ष दिली आणि सत्यपरिस्थिती योग्यप्रकारे हाताळून जे स्पष्टीकरण दिलं ते वाखाणण्या सारखं आहे. त्यांनी त्यांचा निकाल फार लांबणीवर टाकला होता कारण सुरुवातीला ते विरुद्ध व साशंक होते व मागेपुढे करत होते. त्यांनी मंदरच्या खूप कठोर आणि कडक तपासण्या घेतल्या आणि मग हळूहळू सर्व आक्षेपाचं खंडन करून त्यांचा विश्वास बसला.

निष्कर्ष

माझ्या सदसद्विवेकबुद्धीला आणि माझ्या अंतर्आत्म्याला अनुसरून आणि ख्रिस्तमंडळाच्या माझ्या जबाबदारीच्या बांधीलकीतून मी असे जाहीर करू इच्छितो ही जी सत्ये येथे नमूद केली आहेत. त्यांना दैवी आणि अलौकीक दृष्टीकोनातूनच समाधानकारक स्पष्टीकरण मिळत आहे.

ह्या प्रत्यक्षात घडलेल्या गोष्टीच्या आजूबाजूच्या घटना जर वगळल्या तर मग हे महत्त्वाचं सत्य फार थोडं असं आहे आणि अलौकिकरित्या श्रीमंत आहे. देवपित्याविषयी येशू ख्रिस्ताने जे सांगितलं आहे आणि देऊळमातेने जे आपल्या उपासनेमध्ये जपून ठेवलं आहे त्याच मार्गातून एका साध्वी धर्मभगिनीने आत्म्यांना देवपित्याकडे ओढलं आहे. ख्रिस्तसभेची जी गहन शिकवण आहे त्याच्याशी हें धरून आहे आणि त्याविषयी काहीच वावगं वाटण्याची गरज नाही.

स्वतः मदर युवजेनियाने फार सुंदर प्रकारे देवपित्या विषयीची ही शिकवण आत्मसात करून स्वतःच्या जीवनात उतरवलेली आहे आणि तिच्या प्रेषणकार्याची सत्यता पडताळून आपणाला ही ती अनुसरायला सांगितली आहे.

तिने तिचं सत्कार्य असंच पुढे चालू ठेवावं ह्या मताचा मी आहे. माझा विश्वास असा आहे की, या कार्यात देवाचा हात आहे. दहा वर्षांच्या संशोधन, चिंतन व प्रार्थनेनंतर मी देवपित्याला अशा प्रभावी प्रकटीकरण करत माझा धर्मप्रांत निवडल्याबद्दल मी देवपित्याला धन्यवाद देतो.

† अलेक्झांडर कैलट
ग्रेनोबलचे महागुरुस्वामी

देवपित्याचा संदेश

भाग १

देवपित्याचा संदेश

भाग १

१ जुलै १९३२

स्वर्गातील देवपित्याने वचनबद्ध केलेला पवित्र दिवस सरतेशेवटी उगवला आहे.

तयारी करण्याचे पुष्कळ दिवस आज संपले आहेत आणि सर्व मानवांचा पिता आणि माझा पिता याच्याशी मी फार जवळून भेटत आहे.

थोडावेळ प्रार्थनेत घालवायचा आणि मग किती आध्यात्मिक आनंद अनुभवायचा ! त्याला पाहाण्याच्या व त्याचे शब्द ऐकण्याच्या इच्छेने मी अतिउत्सुक झाले होते.

प्रेमाने जळणारं माझं हृदय मोठ्या विश्वासाने उघडलं गेलं आणि मला कळलं की अजूनपर्यंत मी दुसऱ्या कोणावर असा विश्वास ठेवला नव्हता.

माझ्या पित्याच्या कल्पनेने मी अक्षरशः वेडावून गेले. सरतेशेवटी मी गायन ऐकू लागले. या आनंदी येण्याची सूचना देण्याकरता देवदूत आले ! त्यांचं गायन इतकं सुमधूर होतं की ते ऐकतच राहावंसं वाटलं.

हे गायन थोडावेळ बंद झालं आणि आपला निर्माता व पिता ह्यांच्याबरोबर त्याचे निवडक केरुबिम व सेराफिम मिरवणूकीत आले. माझा चेहरा मी भूमीपाशी वाकवला, मला स्वतःच्या शून्यपणाची जाणीव झाली आणि मी स्तुतीगीत म्हटले. त्यानंतर लगेच देवपित्याने मला त्याच्या बाजूला बसायला सांगितले आणि त्याला जे काही मानवांना सांगायचं होतं ते त्याने मला लिहून घ्यायला सांगितले.

त्यानंतर ज्या संपूर्ण स्वर्गीय दूतगण ज्यांनी त्याला साथ दिली होती तो अदृश्य झाला. फक्त देवपिता माझ्याजवळ राहिला आणि बसण्याअगोदर तो म्हणू लागला.

“मी तुला अगोदर सांगितलंय आणि आताही सांगतो, मी माझ्या अतिप्रिय पुत्राला माझे मानवावर किती प्रेम आहे हे सिद्ध करायला पुन्हा पाठवू शकत नाही. मानवावर प्रेम करण्याकरता आणि त्यांनी हे प्रेम जाणण्याकरता, त्यांची प्रतिमा आणि गरीबी ओळखून मी आता त्यांच्यामध्ये येत आहे.”

तो एका सामान्य मानवाच्या स्वरूपात आला, त्याचा मुकूट आणि वैभव त्याने पायापाशी ठेवले, त्याने जगाचा गोल त्याच्या हृदयापाशी धरला आणि त्याला डाव्या हाताचा आधार दिला त्यानंतर तो माझ्या बाजूला बसला.

त्याच्या प्रेमाविषयी, त्याच्या येण्याविषयी व त्याच्या स्वरूपाविषयी मी फार थोडंच सांगू शकतो. माझ्या अज्ञानामुळे त्याने मला जे काही प्रकट केले ते सांगण्या करता माझ्याकडे शब्द कमी आहेत.

“शांती आणि तारण” तो म्हणाला, “या घराला आणि सर्व जगताला ! माझे सामर्थ्य, माझे प्रेम आणि माझा पवित्र आत्मा मानवाच्या हृदयांना स्पर्श करो की ज्याद्वारे संपूर्ण मानवजात तारणाचा शोध करील आणि जो पिता तिला शोधत आहे, तिच्यावर प्रेम करत आहे व तिचे तारण करत आहे त्याच्याकडे वळेल !

माझ्या परमाधिकाऱ्याला अकरावे पायसना हे कळू दे की हल्लीचे दिवस तारणाचे आणि आशीर्वादाचे आहेत. लेकरांनी आपल्या पित्याकडे लक्ष द्यावे आणि जो पिता या जीवनात त्यांच्या मदतीला येत आहे व त्यांना सार्वकालिक सुखासाठी तयार करत आहे त्या संधीचा लाभ घेण्यासाठी त्यांची तयारी त्यांना करू दे.

मानवातील माझे कार्य करण्याकरता मी आजच्या दिवसाची निवड केली आहे, कारण माझ्या पुत्राच्या अमूल्य रक्ताच्या सणाचा हा दिवस आहे. मी ज्या कार्याला सुरुवात करत आहे ते कार्य या रक्तामध्ये मला घुवायचं आहे, की ज्याद्वारे संपूर्ण मानवजातीमध्ये त्याचे महान फळ येईल.

माझ्या येण्याचं खरं कारण हेच आहे :

१. मी निर्माण केलेल्या माझ्या लेकरांना माझी जी अतिशय भीती वाटते की नष्ट करण्याकरता मी आलोय आणि मला त्यांना दाखवायचंय की माझ्या वर्तमानातल्या आणि भविष्यातल्या मानवजातीच्या लेकरांनी मला ओळखावं व माझ्यावर प्रेम करावं आणि त्यातच माझा आनंद आहे.

२. राष्ट्रांना आणि मानवांना आशा देण्याकरता मी येत आहे. कारण कित्येकांनी कधीपासून ती गमावली आहे ! या आशीमुळे ते शांतीमध्ये व सुरक्षिततेमध्ये जगायला शिकतील व स्वतःच्या तारणाकरता कार्य करू लागतील.

३. मी जसा आहे तसाच प्रकट होण्यासाठी येत आहे की ज्याद्वारे मी ज्या मानवांचा पिता आहे त्यावरील त्यांचा विश्वास वाढीस लागेल.

चित्रकार आपण काढलेल्या चित्राकडे बघून हर्ष पावत असतो. त्याचप्रमाणे मी माझ्या हस्तकलेतून निर्मिलेल्या मानवांकडे येण्यात मला खूपखूप आनंद वाटतो !

वेळ निघून जातो. मला वाटते की मानवांना शक्य तितक्या लवकर कळावं की मी त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि ज्याप्रमाणे एखादा बाप आपल्या लेकरांबरोबर राहतो आणि बोलतो व आनंद अनुभवतो तसंच माझ्या बाबतीत आहे.

मी शाश्वत आहे, मी एकटा असताना मी विचार केला होता की मी माझं सर्व सामर्थ्य वापरून माझ्या प्रतिमेप्रमाणे मी मानवाला घडविन. परंतु सुरुवातीला भौक्तीक निर्मिती यायची होती म्हणजे मग मानवी निर्मितीचं ती पोषण करू शकली असती; आणि मगच मी जगाची निर्मिती केली. मानवांना ज्या ज्या गोष्टीची गरज होती त्यांनी मी प्रथम जग भरलं. हवा, सूर्यप्रकाश, पाऊस वगैरे आणि इतर सर्व गोष्टी ज्या माणसाच्या जीवनाला गरजेच्या होत्या.

शेवटी, मानवाची निर्मिती झाली. माझ्या हस्तकौशल्याचा मला अभिमान वाटला. मनुष्य पाप करतो, पण त्याच वेळेला माझी अमर्यादित उदारता दिसून येते.

जुन्या करारात मी भविष्यवादी निर्माण केले आणि त्यांना मानवांमध्ये जगण्यास पाठवले. त्यांना मी माझ्या आशा आकांक्षा माझी सुखदुःखे सांगितली का की ते प्रत्येकापर्यंत ती पोहचवू शकले.

जसजसं वाईट वाढत गेलं तसतसा माझा चांगुलपणा मला सद्गुणी आत्म्यांना द्यावा लागला की ज्याद्वारे ते माझ्या आशा पाप्यांना समजावून देतील. ह्यामुळेच त्यांच्यात परिवर्तन घडवण्यासाठी मी कधीकधी त्यांच्याशी

कठोरपणे वागत असे; पण त्यांना शिक्षा करण्याचा माझा हेतू नव्हता, कारण शासनामुळे नुकसान झालं असतं. मला त्यांना वाईटातून वाचवायचं होतं आणि त्यांच्या निर्मात्या पित्याकडे वळवायचं होतं. त्याला ते विसरले होते व त्याच्याशी ते कृतघ्नपणे वागत होते. त्यानंतर मनुष्याचं हृदय वाईटाने एवढं बिघडलं की मला मानवांच्या शुद्धिकरणासाठी त्यांच्यावर दुःखे, संकटे पाठवावी लागली आणि त्याद्वारे त्यांचे मृत्यू घडले आणि खूप वित्तहानी झाली. मग मी महापूर पाठवले, सदोम व गमोरा शहरांचा नाश केला आणि मानव मानवाशी युद्ध करू लागला.

या जगातील मानवाबरोबर जीवन जगण्याची माझी खूप इच्छा आहे. त्यामुळेच महापूरत मी नोआच्या खूप जवळ राहिलो कारण तेव्हा तो एकमेव सज्जन माणूस होता. इतर संकटांमध्ये देखील मी ज्याच्याबरोबर राहिन असा मानव मला भेटला आणि त्याद्वारे मी त्याकाळच्या मानवांबरोबर राहिलो आणि सतत राहत आलो आहे.

मानवजातीवर जो माझा अमर्याद चांगुलपणा आहे त्याद्वारे पुष्कळदा अनाचारातून जगाचं शुद्धिकरण झालं आहे. ज्या आत्म्याविषयी मी खूष होतो असे आत्मे मी निवडले आणि त्याद्वारे मी माझ्या निर्मित मानवांबरोबर खूष राहू शकलो.

मी जगाला तारणकर्त्याचं आश्वासन दिलं. त्याच्या आगमनाची मी यथायोग्य तयारी केली. हजारो वर्षे मी तयारी केली आणि त्याच्यासमान माझे प्रतिनिधी पाठवत राहिलो.

आणि हा तारणारा कोण ? तो कुठून येतो ? तो पृथ्वीवर काय करील ? तो कोणाचा प्रतिनिधी असेल ?

हा तारणारा देव होता.

आणि देव म्हणजे काय ? पिता, पुत्र व पवित्र आत्मा होय.

तो कुठून येतो ? किंवा त्याला मानवजातीमध्ये कोणी पाठवला ? तो मी, त्यांचा बाप देवपिता.

तो जगामध्ये कोणाचा प्रतिनिधी होता ? माझा देवपित्याचा.

त्याला पृथ्वीवर काय करायचं होतं ? देवपित्याला जगात प्रेम मिळवण्याकरता व जाणून घेण्याकरता त्याला पाठवलां होतं.

तोच तर म्हणालाय की :

“मी माझ्या पित्याच्या इच्छेप्रमाणे करण्याकरता आलोय, हे तुम्हाला ठाऊक नव्हते काय ? (लुक २:४९)

“मी फक्त माझ्या स्वर्गीय पित्याची इच्छा करण्याकरता आलो आहे.”

“माझ्या पित्यापाशी तुम्ही जे सर्व काही मागाल ते तो तुम्हाला देत राहील.”

“तुम्ही त्याच्याकडे पुढीलप्रमाणे प्रार्थना करा : “आमच्या स्वर्गीय बापा, तुझे नाव पवित्र मानले जावो.....,” आणि इतरत्र. प्रभू येशू देवपित्याला महिमा देण्यासाठी व मानवानी त्याला जाणून घेण्यासाठी आला म्हणूनच तो म्हणतो :

“जो कोणी मला पाहतो त्याने पित्याला पाहिले आहे.” “मी पित्यामध्ये आहे आणि पिता माझ्यामध्ये आहे.” “माझ्यातून आल्याशिवाय पित्याकडे कोणी जाऊ शकत नाही.” (योहान १४:६) “जो कोणी माझ्याबरोबर आहे तो माझ्या पित्याबरोबर सुद्धा आहे.”

म्हणून मानवानो, तुम्ही हे ओळखून घ्या की सर्व काळापासून माझी एकच इच्छा होती की मी मानवांना प्रकट व्हावं आणि त्यांनी माझ्यावर प्रेम करावं. मला सर्वकाळ त्यांच्याबरोबर राहण्याची इच्छा आहे.

मी माझी ही इच्छा जी प्रकट केली त्याचा एखादा अस्सल पुरावा तुला हवा आहे का ?

मी मोशेला माझ्यासाठी वस्तीस्थान बांधून त्यात कराराचा कोष का ठेवायला लावला, कारण मला निर्माण केलेल्या मानवांमध्ये पिता, बंधू व मित्र म्हणून येऊन राहायचं होतं. ही माझी उत्कट इच्छा होती असे असूनसुद्धा त्यांनी असंख्य पापे केली आहेत आणि मला दुःखविले आहे. त्याचं तारण व्हावं म्हणून त्यांच्या आठवणीसाठी मी त्यांना मोशेद्वारे दहा आज्ञा दिल्या. कारण देवपित्याची एकमेव इच्छा अशी होती की त्याचं तारण व्हावं. त्यांनी आज्ञाचं पालन करावयाचं होतं आणि लक्षात ठेवायचं होतं की त्यांचा अमर्याद चांगुलपणाचा पिता सदासर्वदा त्यांच्या सार्वकालिक तारणाचा विचार करून होता.

परंतु हे सर्वकाही विसरून जाऊन मनुष्य भीतीने चुका करतच राहिला व म्हणत राहिला की मोशेने ज्या आज्ञा आणल्या आहेत त्या पाळावयास कठीण आहेत आणि मग सोप्या रितीने पाळता येतील असे कायदेकानून त्यांनी त्यांच्या मनानुसार तयार केले. हळूहळू त्यांनी माझ्या भयाची अतिशयोक्ती केली, ते मला अधिकाधिक विसरत गेले आणि त्यांनी माझे धिंडवडे काढले.

तरीपण माझं या माझ्या मानवी लेकरांवरील प्रेमाला कधीच ओहोटी पडली नाही. जेव्हा मला कळून चुकलं की माझे कुटुंब चालक व भविष्यवादी यांना मानवाला माझं ज्ञान व प्रेम देणं जमलं नाही तेव्हा मी स्वतःच येण्याचं ठरवलं.

पण मग मी त्यांच्यात कसा येणार होतो ? माझ्या दैवीपणाच्या दुसऱ्या जणाद्वारेच मला येण्याशिवाय गत्यंतर नव्हते.

मानवांनी मला ओळखलं असतं का ? त्यांनी माझं ऐकलं असतं का ?

भविष्यातील कोणतीच गोष्ट माझ्यापासून लपून राहू शकली असती; म्हणून मी स्वतःच ह्या दोन प्रश्नांची उत्तरे दिली.

“ते माझ्याजवळ असले तरी ते माझ्या अस्तित्वाकडे दुर्लक्ष करतील. माझ्या पुत्रामध्ये ते माझा छळ करतील, जरी त्याने त्यांच्याकरता खूपसं काही चांगलं केलं. माझ्या पुत्रांमध्ये ते माझ्याविषयी खूप वाईट बोलतील. माझा मृत्यू घडवण्यासाठी ते मला क्रूसावर चढवतील.”

मग ह्या कारणांकरिता मी माघार घ्यावी काय ? कधीच नाही. माझं मानवी लेकरांवरील प्रेम खूपच महान आहे.

मी माघार घेतली नाही. लक्षात ठेव की मी माझ्या परमप्रिय पुत्रापेक्षा किंवा खुद्द माझ्यापेक्षा तुझ्यावर जास्त प्रेम केलं आहे.

मी तुला जे काही सांगतो ते किती खरं आहे बघ. इतर मानवांच्या पापांची भरपाई करण्याकरिता एखादा मानव माझ्या पुत्राच्या मरणाप्रमाणे मरायला तयार झाला असता तर मी मागेपुढे केलं असतं का ? कारण मग मी निर्माण केलेल्या मानवाला माझं दुःख सहन भोगायला भाग पाडून मी त्याचा विश्वासघात केला असता, आणि मला माझ्या लेकरांना दुःखसहन

घायचं नव्हतं.

तर मी स्वतः माझ्या पुत्रामध्ये मानवामध्ये येण्याची ही माझी थोडक्यात गोष्ट आहे.

बहुतेक लोकांना ह्या घटना ठाऊक आहेत परंतु त्यांना त्यांची आवश्यक बाब कळलीच नाही. केवळ प्रेम आणि प्रेम हे एकच मार्गदर्शक तत्व त्यामध्ये होतं !

होय, ते प्रेम होय. मला तुझ्यावर या प्रेमाचा ठसा उमटवायचा आहे. आता हे प्रेम विसरलं गेलं आहे. मला तुला त्याची आठवण करून घायची आहे का की ज्याद्वारे मी कसा आहे हे तुला कळावं, आणि तुम्ही गुलामप्रमाणे नाहीत तर तुमचा जो प्रेमळ पिता आहे त्याला तुम्ही घाबरायचं नाही.

लक्षात ठेव, या गोष्टीमध्ये आपण पहिल्या शतकातील पहिल्या दिवसावर आहोत आणि ही गोष्ट मला आज विसाव्या शतकात तुला सांगावयाची आहे.

अरेच्या ! माझं पितृतुल्य प्रेमाचा मानवाला कसा विसर पडला आहे ! तरीपण मी तुझ्यावर नाजूकपणे प्रेम करतो ! माझ्या पुत्रामध्ये, म्हणजेच माझा पुत्र जो मनुष्य बनला त्या जणामध्ये मी काय कमी केलं आहे ! ह्या मनुष्यपणामध्ये दैवीपण आच्छादित केलं गेलं आहे, ते गरीब आणि नतमस्तक केलं गेलं आहे. माझा पुत्र येशू ह्याबरोबर मी त्यागाचं व कामाचं जीवन जगलो. माणसाने सतत न्यायाचा सरळ मार्ग अनुसरावा आणि माझ्यापर्यंत पोहोचावं म्हणून मी येशूच्या प्रार्थना स्वीकारल्या.

मला माझ्या लेकरांच्या दुर्बलतेची नक्कीच जाणीव आहे ! म्हणूनच मी माझ्या पुत्राला सांगितले की जर माझी लेकरे पडली तर त्यांना उठायला मदत कर. जी मदत तू त्यांना पुरवशील त्याद्वारे ते स्वतःच्या पापातून शुद्ध होतील आणि तरीही ती माझ्या प्रेमाची लेकरं राहतील आणि ते सहाय्य म्हणजे मुख्यत्वेकरून सात पवित्र संस्कार. तुमच्या पडण्यामुळेच तुमच्या तारणाचा मार्ग सुरक्षित ठेवण्याचा महान मार्ग, म्हणजे क्रूस. तुला पटलं पाहिजे की प्रत्येक वेळेला पापनिवेदन संस्कारामध्ये आणि पवित्र मिस्साबळीमध्ये माझ्या पुत्राचं रक्त सांडलं गेलं आहे.

माझ्या प्रिय लेकरांनो, गेली वीस शतके ह्या माझ्या देणग्यांचा मी तुम्हावर मुबलक वर्षाव केला आहे, पण त्यांचे किती दयनीय निकाल लागले आहेत !

माझ्या पुत्रामध्ये जी माझी लेकरे बनली आहेत त्यातील किती तरी लेकरं खूप लवकर नरकामध्ये पोहोचली आहेत ! मी तुझ्यावर अमर्याद प्रेम करतो. त्यांनी माझा अमर्याद चांगुलपणा अनुभव केला नाही !

निदान तू तरी, लक्षात ठेव की मी आता तुझ्याशी बोलायला येत आहे, तुझ्या स्वतःच्या भल्याकरता, माझ्या प्रेमाची जाणीव तुला देण्याकरता मी तुझा पिता आहे, स्वतःला दूर फेकू नकोस.

मला तुझा पिता म्हटल्यावर, तुझं माझ्यावरील प्रेम व्यक्त केल्यानंतर अशी शक्यता आहे की तुला माझं हृदय कठोर व निर्दय असल्याचं भासेल कारण तुझा नाश होईल. परंतु तशा गोष्टीवर विश्वास ठेवू नको ! मी एक सर्वोत्तम पिता आहे ! मला माझ्या निर्मित मानवांची दुर्बलता ठाऊक आहे ! माझ्याकडे ये. विश्वासाने व प्रेमाने ये ! तू पश्चात्ताप केल्यावर मी तुला क्षमा करीन. जरी तुझी पापं चिखलासारखी घाणेरडी असली तरी तुझा विश्वास आणि प्रेम मला ती विसरायला लावील आणि त्यामुळे तुझा न्याय होणार नाही. मी न्यायी आहे हे सत्य आहे तरीपण माझं प्रेम सर्वकाही सहन करते.

माझ्या लेकरांनो, माझं ऐका, आपण एक तुलना करू या म्हणजे तुम्हाला माझ्या प्रेमाची खात्री पटेल. माझ्या नजरेत तुमची पापं लोखंडासमान आणि तुमच्या प्रेमाच्या कृती सोन्यासारख्या आहेत. तुम्ही मला एक हजार किलो लोखंड दिलं तर तुम्ही मला दहा किलो सोनं दिलं असा त्याचा अर्थ होणार नाही. ह्याचा अर्थ असा होतो की थोड्याशा प्रेमाने मोठी महापापे धुतली जातात.

ही गोष्ट मग विनाअपवाद सर्व मानव जी माझी लेकरं आहेत त्यांचा न्याय सोपेपणाने करण्यासारखी आहे. तू माझ्याकडे यायला हवं. मी तुझ्या खूप जवळ आहे ! तू मजवर प्रेम करायला हवं, तू माझा सन्मान करायला हवा, मग तुझा न्याय होणार नाही, आणि न्याय झालाच तर तो माझ्या अमर्याद दयेतून होईल.

शंका बाळगू नको ! माझं हृदय असं नसलं तर जेव्हा जेव्हा जगाने पाप

केलं तेव्हा तेव्हा मी हे जग नष्ट केलं असतं. पण तुला माहितच आहे की प्रत्येक वेळेला माझं संरक्षण कृपा आणि हित साधत असतं. यातून तू एक निष्कर्ष काढू शकशील की सर्व पित्यांपेक्षा महान असा एक पिता आहे जो तुझी इच्छा असली तर तुझ्यावर प्रेम करतो व निरंतर प्रेम करत राहतो.

मी तुमच्यात दोन प्रकारानी येत असतो : क्रूस आणि ख्रिस्तशरीराद्वारे

माझ्या लेकरांमध्ये मी क्रूस घेऊन येत असतो कारण ह्या क्रूसाद्वारेच माझ्या पुत्राने तुमचं तारण केलं आहे. आणि तुझ्याकरता माझ्या पुत्राद्वारे माझ्याकडे येण्याचा मार्ग हा क्रूसाचाच मार्ग आहे. क्रूसाशिवाय तू माझ्याकडे येऊच शकणार नाही कारण मानवाने त्याच्या पापामुळेच देवापासून विभक्त होण्याची शिक्षा स्वतःवर आणली आहे.

ख्रिस्तशरीरामध्ये एखादा पिता आपल्या कुटुंबियांमध्ये राहतो तसा मी तुमच्यामध्ये राहत आहे. माझ्या पुत्राने ख्रिस्तशरीराची स्थापना करून माझ्या पुत्राने माझ्या मानवी लेकरांना वस्तीस्थान निर्माण केलं असून माझे उपकार, माझी सुखे, माझं प्रेम मी त्यांच्यावर वर्षावित असतो.

ह्या दोन माध्यमाद्वारे मी माझे सामर्थ्य आणि अमर्याद दया निरंतर भूतलावर पाठवत असतो.

आता मी तुम्हाला दाखवलंच आहे की माझा पुत्र येशू मानवांमध्ये माझा प्रतिनिधी आहे, आणि त्याच्याद्वारेच मी सर्वकाळ त्यांच्यामध्ये वस्ती करत आहे, मला तुम्हाला आणखीन असं सांगायचं आहे की मी माझ्या पवित्र आत्म्याद्वारे सुद्धा तुमच्यामध्ये येत असतो.

माझ्या दैवीपणातील तिसऱ्या जणाचं कार्य शांतपणे चालू असते आणि बहुतेकदा माणसाला त्याची कल्पना नसते. परंतु मी तर त्याच योग्यप्रकारे जगत आहे, मला फक्त पूजास्थानात जगायचं नाही तर ज्या प्रत्येक आत्म्यात पवित्रकृपा आहे त्या प्रत्येकाच्या आत्म्यातसुद्धा जगावंसं वाटतं म्हणजे मी त्यांच्यामध्ये सतत राहीन आणि तेथे राज्य करीन. तेथे मी माझ्या लेकरांचा सांभाळकर्ता, मदतनीस आणि प्रेमळ पिता म्हणून जगत असतो. माझ्या दैवी पित्याच्या हृदयाची अमर्याद इच्छा अजून कोणी जाणून घेतली नाही आणि माझा सन्मान करावा. माणसांकडून सन्मानाद्वारे ह्या तीन देणग्या मला मिळव्यात अशी माझी इच्छा आहे, का की त्याद्वारे मी अतिशय पापी माणसाशी सुद्धा

दयेने व चांगुलपणाने वागावे.

येशूचा पालकबाप योसेफ याच्या व आदामापासून योसेफाच्या काळापासून मी माझ्या प्रजेकरता काय काय केलं आहे, आणि योसेफापासून ते आजपर्यंत काय काय केलं आहे की ज्याद्वारे मला पिता म्हणून ओळखून माणसाने माझा विशेष सन्मान करावा, कारण मी त्याचा निर्माता व तारक सुद्धा आहे ! परंतु अजूनपर्यंत मी अपेक्षिलेला आणि वाट पहात असलेला विशेष सन्मान मला अजूनपर्यंत मिळाला नाही.

निर्गमाच्या पुस्तकात तुम्ही वाचलं असेल की देवाचा विशेष सन्मान व्हायला हवा. दाविदाच्या स्तोत्रांमध्ये ह्याची शिकवण दिली आहे. मोशेला ज्या आज्ञा मी स्वतः दिल्या त्यात मी ठासून सांगितलंय की, “की तुम्ही एकाच देवाची पूर्णपणे पूजा करावी आणि त्याच्यावर प्रेम करावं.”

तर मग लक्षात ठेव की, प्रेम करणं आणि सन्मान करणं ह्या दोन्ही गोष्टी हातात हात धरून असल्या पाहिजेत. मी ज्याप्रमाणे असंख्य उपकारांचा तुम्हावर वर्षाव केला आहे. त्याचप्रमाणे तुम्ही सर्वांनी माझा विशेष सन्मान केला पाहिजे !

मी तुला जीवन देताना माझ्या प्रतिमेप्रमाणे तुला निर्माण केलं ! आणि त्यामुळेच तुझं हृदय माझ्या हृदयाइतकंच संवेदनाशील असलं पाहिजे !

तुझ्या एखाद्या शेजाऱ्याने तुझ्यावर एक छोटासा उपकार केला तर तू त्याच्याकरता काय करणार नाहीस ? एखादा अती निर्दय मनुष्यदेखील त्याचा मरेपर्यंत कृतज्ञ झाला असता. त्याने केलेल्या उपकाराची परतफेड करण्याकरता एखाद्याने त्याला खूप आनंदी केलं असतं. तर मग, तू जर माझा सन्मान करण्याचा छोटासा उपकार माझ्यावर केलास तर मी तुला सार्वकालिक जीवन प्रदान करीन.

माझ्या पुत्रामध्ये तुम्ही मला ओळखता हे मी जाणून आहे. माझ्या पुत्रामध्ये काही जण मला सर्वस्वाचं अर्पण करतात हेही मी जाणून आहे परंतु ते खरोखर फार थोडेके आहेत ! तरीपण तुम्ही विश्वास ठेवू नका की माझ्या पुत्राचा सन्मान करताना तुम्ही माझा सन्मान करत नसाल ! तुम्ही खरोखर करता, कारण मी माझ्या पुत्रामध्ये जगत आहे ! आणि त्यामुळे जे काही त्याच्या गौरवार्थ होते ते माझ्या गौरवार्थ होत आहे !

तरीपण माझी अशी इच्छा आहे की माणसाने त्याच्या पित्याची व निर्मात्याची विशेष भक्ती करावी. जितका जास्त सन्मान तुम्ही माझा कराल तितकाच जास्त सन्मान तुम्ही माझ्या पुत्राचा कराल, कारण ज्याद्वारे तो माझ्या इच्छेनुसार देहधारी शब्द झाला आणि ज्याने त्याला पाठविले त्याला त्याने तुम्हाला प्रकट केले.

तुम्ही मला ओळखू लागले तर मग तुम्ही माझ्या परमप्रिय पुत्रावर व माझ्यावर हल्लीपेक्षा जास्त प्रेम करू लागाल. तारणाच्या रहस्याद्वारे मी निर्माण केलेले मानव जी माझी लेकरे बनली ती मी माझ्या पुत्राद्वारे तयार केलेल्या कुरणामध्ये नाहीत याकडे लक्ष द्या आणि इतर अनेक जणांना व तुम्हाला ठाऊक आहे की अजून खूप जणांना ही कुरणे अस्तित्वात असल्याची जाणीव नाही आणि माझ्या हस्तकलेतून निर्मिलेले व अस्तित्वात असलेले मनुष्यप्राणी जे तुम्हाला अजून ठाऊक नाहीत त्यांना, ज्या हातांनी घडवलं आहे ते हात अजून ठाऊक नाहीत.

अरेच्या मी तुमचा किती सामर्थ्यशाली पिता आहे व इतर मनुष्यप्राण्यांचा हितकारक पिता आहे हे तुम्हाला कळायला हवंच होतं ! माझ्या कायद्याद्वारे त्यांची जीवने अधिक मधुर व्हावीत अशी माझी इच्छा आहे. माझ्या नावाने तू त्यांच्यामध्ये जावे आणि त्यांच्याशी माझ्या विषयी बोलावे अशी माझी इच्छा आहे. त्यांना जाऊन सांग की त्यांचा उत्पन्न करणारा जो पिता आहे त्याला त्याच्याकडील अमुल्य ठेवा त्यांना द्यायचा आहे. शिवाय त्यांना महत्त्वाचं असं सांग की मी त्यांचा विचार करतो, त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि त्यांना सार्वकालिक सुख द्यायची माझी इच्छा आहे. अग, मी तुला वचन देऊन सांगतो की माणसाचं परिवर्तन खूप लवकर घडेल.

सुरुवातीच्या ख्रिस्तसभेपासून तू माझा विशेष भक्तीने सन्मान करत आली असशील, पण आता विसाव्या शतकानंतर माणसं मूर्तीपूजक आणि खोट्या देवाचे पूजक बनले आहेत, त्यांनी कितीतरी वाम पंथांचा आधार घेतला आहे आणि डोळे बंद करून मनुष्य त्या खोट्या आणि वाईट पंथांच्या मागे लागलेला आहे ! अजूनपर्यंत किती कार्य करायचं राहून गेलंय !

माझी घटका आता आली आहे ! माणसांनी मला ओळखावं, माझ्यावर

प्रेम करावं, माझा सन्मान करावा की ज्यामुळे मी त्यांचा निर्माता त्यांचा बाप बनू शकेन, त्यांचा तारणारा बनू शकेन व त्यांच्या सार्वकालिक सुखाचा विषय बनू शकेन.

आतापर्यंत तुला माहीत असलेल्या गोष्टीविषयी मी तुझ्याशी बोललोय. मी एक अतिशय चांगला बाप आहे आणि तुझ्या विश्वासाप्रमाणे भयदायक प्राणी नाही म्हणून तुझी खात्री पटवण्याकरता मी तुला या गोष्टी सांगितल्या आणि मला असंही दाखवायचं आहे की निर्माण केलेले मनुष्यप्राणी जे जिवंत आहेत त्यांचा आणि जगाच्या शेवटापर्यंत निर्माण होणाऱ्या माणसांचा मी पिता आहे.

हेही लक्षात ठेव, की मी ओळखला जावा, माझ्यावर प्रेम केलं जावं आणि माझा सन्मान केला जावा. सर्व माणसांप्रती माझा जो अमर्याद चांगुलपणा आहे तो सर्वांनी ओळखावा, तसेच आजारी, पापी, मरणारे, दुःख सहन करणारे यांच्या बदलही मी खूप चांगुलपणाने भरलेला आहे. त्यांना कळू दे की मी त्यांच्याकडून एकाच गोष्टीची अपेक्षा करत आहे. मी त्या सर्वांवर प्रेम करत आहे, मी माझी कृपा त्यांना देत आहे, ते जेव्हा पश्चात्ताप करतात तेव्हा मी त्यांना क्षमा करत आहे आणि सर्वांत महत्त्वाचं हे की माझ्या न्यायाने त्यांचा न्याय करत नाही तर माझ्या दयेने की ज्याद्वारे सर्व मानवांचे तारण व्हावे आणि सर्वजण माझ्या निवडलेल्यामध्ये सामिल व्हावेत.

या माहितीचा शेवट करताना मी तुला एक सार्वकालिक टिकणारं वचन सांगतो आणि ते वचन हे की : मला पिता विश्वासाने व प्रेमाने म्हणून हाक मार आणि मग तुला प्रेमाने व दयेने या पित्याकडून सर्वकाही मिळू शकेल.

माझ्या मुला, माझी अशी इच्छा आहे की, तुझ्या आध्यात्मिक पित्याने माझ्या गौरवासाठी काम करावे आणि जे मी तुला सांगतो ते वाक्यावाक्यात लिहून घ्यावे की माणसांना ते आनंदी व सुखदायी वाचन करता येईल व जे मी सांगतो नेमकं तेवढंच त्यांना कळावं.

माणसाकरता असलेल्या माझ्या योजना मी दिवसेंदिवस तुला सांगत जाईन. माझी सुख दुःखे, माझा अमर्याद चांगुलपणा, माझं नाजूक आणि दयेने भरलेलं प्रेम मी तुला दाखवीन.

जे तुझे अधिकारी आहेत त्यांनी तुला तुझा मोकळा वेळ माझ्याबरोबर

घालवायला दयावा अशी माझी इच्छा आहे, ज्याद्वारे दररोज अर्धा तास तू माझ्यावर प्रेम करशील आणि मला सहानुभूती दाखवशील. त्याद्वारे मग माणसांची हृदये, माझ्या लेकरांची हृदये मी तुला जी भक्ती पसरवण्यास सांगितली आहे ती स्वीकारण्यास तयार होतील आणि मग ज्या पित्याला त्याच्या लेकरांकडून प्रेम केले जाण्याची अपेक्षा आहे, त्यामध्ये तुझा विश्वास बळकट होईल.

हे सत्कार्य सर्व राष्ट्रांमध्ये शक्य तितक्या लवकर पसरवण्याकरता व हे पसरवण्याचं कार्य करण्याकरता जे नेमले आहेत त्यांच्याकडून थोडीशी ही बेवफाई न होण्यासाठी माझी इच्छा अशी आहे की तुझे दिवस शांत चिंतनात जावेत. तू दुसऱ्यांशी जास्त न बोलल्याबद्दल आनंदी होशील. तू त्यांच्यामध्ये वावरत असताना तू मनातल्या मनात माझ्याशी बोलशील व माझे शब्द ऐकत राहशील.

शिवाय तू हेसुद्धा कर : जेव्हा मी कधीकधी तुझ्याशी बोलेन तेव्हा तू माझे विश्वासपूर्ण शब्द एका खास छोट्या डायरीमध्ये लिहून घे. परंतु त्या लिखाणाद्वारे मला सर्वांशी बोलायचं आहे. कारण एखादी आई ज्याप्रमाणे आपल्या मुलाबरोबर राहते त्यापेक्षा जास्त आपुलकीने मी त्यांच्याबरोबर राहत असतो.

माणसांची उत्पत्ती केल्यापासून एकही दिवस असा गेला नाही की त्याच्या बाजूला राहिलो नाही. त्याचा निर्माता व पिता ह्या नात्याने मला त्याच्या जवळच राहिलं पाहिजे. मला त्याची गरज नाही तर निर्माता आणि पिता या नात्यातून मला त्याच्यावर प्रेम करावंसं वाटते. अशाप्रकारे मी माणसाच्या खूप जवळ असतो. मी त्याच्या मागोमाग असतो. मी त्याला सर्व गोष्टीत मदत करतो, मी त्याला सर्वकाही पुरवत असतो.

त्याच्या गरजा, त्याचे कष्ट, त्याच्या इच्छा मला ठाऊक आहेत. त्याला मदत करुन त्याचं तारण करायचं ह्याच गोष्टीत माझा परमानंद आहे.

माणसांना माझं खूप भय वाटतं, सर्व मनुष्यजात मी नरकात पाठवणार आहे असं त्याला वाटतं. जगाच्या शेवटी त्यांना आश्चर्याचा एक धक्काच बसणार आहे की जे पुष्कळ आत्मे त्यांच्या दृष्टीने नरकात जायला पाहिजे होते ते स्वर्गीय सुखाचे निवडलेले लोक असतील !

मला वाटते की, माझ्या मनुष्यप्राण्यांची अशी खात्री पंटावी की एका पित्याची त्यांच्यावर नजर आहे, त्यांनी पृथ्वीवर सुख अनुभवावे आणि त्यांना स्वर्गीय सुख लाभावे.

जगामध्ये जन्म दिलेल्या लहान मनुष्यप्राण्यांना माता कधीही विसरत नसते. मग मी माझ्या मनुष्यप्राण्यांना विसरत नाही ही आश्चर्य करण्याजोगी बाब नाही का ?

ज्या आईला मी लहान बाळ देतो त्याच्यावर ती एवढं प्रेम करते तर मी त्याचा निर्माता असल्यामुळे मी त्याच्यावर अधिक प्रेम करतो. त्या मुलाला एखादं व्यंग असेल व त्यामुळे आई त्याच्यावर चांगलं प्रेम करित नसेल तरीदेखील मी त्याच्यावर खूप प्रेम करतो. काही काळानंतर ती त्याला मोठेपणी हळूहळू विसरेल परंतु मी मात्र त्याला कधीच विसरणार नाही. मी त्याच्यावर सतत प्रेम करीन. जरी तो मला त्याचा पिता आणि निर्माता म्हणून विसरला तरी मी त्याची सतत आठवण ठेवीन आणि त्याच्यावर प्रेम करीन.

मी तुला अगोदरच सांगितलं आहे की तू या जगात देखील सार्वकालिक सुख अनुभवावे, परंतु मी तुला सांगितलेल्या शब्दांचा खरा अर्थ तुला अजूनपर्यंत समजला नाही. तो अर्थ असा आहे :

तू जर माझ्यावर प्रेम करतेस आणि मला पिता या गोड नावाने हाक मारतेस, तर मग आता ह्याक्षणी माझ्या प्रेमात व विश्वासात तू राहायला शिकशील आणि त्याद्वारे तू सर्वकाळाकरता सुखी होशील आणि स्वर्गामध्ये माझ्या निवडलेल्या लोकांसंगे तू माझी स्तुतीसुमने गात राहशील. मग या जीवनातच तुला सार्वकालिक जीवनाची चव अनुभवायला नाही का मिळत ?

मनुष्य जिथे आहे तिथेच मी आहे हे माणसाला ओळखू दे आणि जसा तो जगतोय, तसा मी त्याच्या सोबत नसता तर तो जगू शकला नसता. त्याचा अविश्वास असूनसुद्धा मी सदासर्वदा त्याच्या बाजूला जगत आहे.

माझी ही योजना प्रत्यक्षात उतरण्याकरता मी किती उत्सुक झालो आहे! ज्या सुखाविषयी मला आता बोलायचंय ते सुख मनुष्य देवपित्याला अजूनपर्यंत मला देऊ शकला नाही. मनुष्य आणि स्वर्गीय पिता यांच्यामध्ये मला महान विश्वास निर्माण झाल्याचे पाहायचे आहे आणि ओळखीच्या खऱ्या आत्म्याद्वारे

व आदराद्वारे माझ्या महान चांगुलपणाचा गैरफायदा त्याने घेऊ नये.

तुझ्या गरजा, तुझ्या इच्छा व तुझ्या हृदयात जे काही आहे ते सर्व मला ठाऊक आहे. परंतु एखादा मुलगा आपल्या बापावर पूर्ण विश्वास ठेवून त्याला आपल्या गरजा सांगतो त्याप्रमाणे तू जर माझ्याकडे येत राहिलीस आणि विश्वासाने तुझ्या गरजा मला सांगत राहिलीस. तर मला खूप आनंद वाटेलव मी तुझा ऋणी होईन. माझ्याकडे मोठा अगर छोटा उपकार तू मागितलास तर तो मी नाकारूच शकत नाही. जरी तू मला पाहू शकत नाहीस तरी तुझ्या जीवनात व आजूबाजूला घडणाऱ्या गोष्टीमध्ये तू मला तुझ्या खूप जवळ असल्याचे वाटत नाही का ? मला न बघता माझ्यावर विश्वास ठेवल्याचं मोठं बक्षिस तुला एक दिवस मिळणार आहे !

आतादेखील व्यक्ती रुपाने मी तुमच्यामध्ये हजर आहे, मी तुमच्याशी बोलतो आहे. प्रत्येक प्रकारे मी पुन्हा पुन्हा सांगत आहे की मी तुम्हावर प्रेम करतो आणि माझ्यावर प्रेम केले जावे, माझी ओळख तुम्हाला व्हावी आणि विशेष भक्तीने तुम्ही माझा सन्मान करावा अशी माझी इच्छा आहे. ज्या एकमेव व्यक्तीशी मी आता बोलतोय तिच्याशिवाय मला तुम्ही पाहू शकत नाही ! मनुष्य जातीतली फक्त एकच व्यक्ती ! तरीपण मी तुम्हा सर्वांशी बोलतोय, आणि जिला मी पाहतोय व जिच्याशी मी बोलतोय तिच्यामध्ये मी तुम्हा सर्वांना पाहतोय आणि मी तुमच्यातील प्रत्येकांशी बोलतोय आणि तुम्ही मला पहात आहात असे समजून मी तुम्हावर प्रेम करतो !

माणसांनी मला पाहाण्यास समर्थ व्हावे आणि त्यांना पटावे की मी त्यांच्यातील प्रत्येकाच्या जवळ आहे. हे मानवा, लक्षात ठेव की मला मानवजातीची आशा बनायचं आहे. मी अगोदरच आशा नाही का ? मी जर माणसाची आशा नसतो तर मनुष्य गमावला गेला असता. माणसाने आपल्या पित्याबरोबर स्वर्गात आणि पृथ्वीवर संपर्कात राहावे म्हणून माणसाने मला खरोखर ओळखावे ज्याद्वारे माणसाच्या हृदयात शांती आणि विश्वास निर्माण व्हावा !

माणूस त्याच्या पुस्तकांमध्ये व चित्रांमध्ये एखाद्या घाबरवणाऱ्या म्हातान्या माणसाची प्रतिमा काढतो तसं मला समजू नको. मी माझ्या पुत्रापेक्षा आणि पवित्र आत्म्यापेक्षा जास्त तरुणही नाही व वयस्कार पण नाही. ह्याच कारणास्तव

माझी इच्छा अशी आहे की तरुणांनी व वयस्करांनी मला पिता आणि मित्र या नावाने ओळखावे. कारण मी सर्वदा तुझ्याबरोबर आहे, आणि मी तुझ्याशी समान पातळीवर वागतो की ज्यामुळे तू माझ्याशी समान व्हावे. आई-वडीलांनी मुलांना मला बाप म्हणून हाक मारण्यास शिकवले तर मला किती महानंद होईल, कारण मी खराखुरा बाप आहे ! ह्या लहान आत्म्यामध्ये माझ्या विषयीचा विश्वास आणि पुत्राला योग्य असं प्रेम बिंबवले तर मला किती बरं वाटेल ! मी तुझ्यासाठी सर्वकाही केलंय, मग तू माझ्यासाठी हे करणार नाही का ?

प्रत्येक कुटुंबात मला वस्ती करायची आहे आणि ती सुद्धा माझ्या स्वतःच्या घरासारखी ज्याद्वारे सर्वजण संपूर्ण खात्रीने म्हणतील : “आमचा एक बाप आहे जो अमर्याद चांगला आहे, अमर्याद श्रीमंत व दयेचा महासागर आहे. तो आमचा विचार करतो आणि आमच्या जवळ आहे. तो आमची काळजी वहातो व आमच्या बरोबर असतो. आपणाला जे काही हवं आहे ते आपण त्याच्याकडे मागितलं तर तो आपणाला देईल. त्याची सर्व श्रीमंती आपलीच आहे, आपणाला जे काही हवं आहे ते तो आपणाला देईल.” मी अशाकरता अस्तित्वात आहे की तुम्हाला जे काही हवं आहे ते तुम्ही माझ्या कडून मागावं. “मागा म्हणजे तुम्हाला मिळेल.” माझ्या पालकीय चांगुलपणातून मी तुम्हाला सर्व काही देईन फक्त तुमच्या कुटुंबात वस्ती करणारा मी तुमचा पिता आहे म्हणून माझा स्वीकार करा आणि मी खरोखर तुमच्यात वस्ती करतो.

माझ्या “लहान कन्येला” मी नंतर माझं एक चित्र दाखवीन ते प्रत्येक कुटुंबाने महत्त्वाच्या जागेवर स्थानापन्न करावं. अशाप्रकारे प्रत्येक कुटुंबाने माझ्या खास संरक्षणाखाली असावे आणि अधिक सुलभतेने त्यांनी माझा सन्मान करावा. तेथे दररोज प्रत्येक कुटुंब त्याच्या गरजा मला सांगतील, त्याची कामे, दुःखे, यातना, त्याच्या इच्छा व आनंद मला सांगतील कारण लेकरांच्या गरजा व घडामोडी पित्याला ठाऊक आहेत तरी पण मला साधेपणा आवडतो. तुमच्या परिस्थितीशी कसं मिळतं जुळतं घ्यावं ते मला माहित आहे. लहानांबरोबर मी लहान होतो, प्रौढां बरोबर मी प्रौढ बनतो, आणि वयस्करां बरोबर वयस्कर ज्याद्वारे माझ्या वैभवाचे व पावित्र्याचे ते

सर्व वाटेकरी व्हावेत.

माझ्या पुत्रामध्ये मी जे काही म्हटलं आहे त्याचा पुरावा तुला मिळत नाही का ? मी तर त्याला तुझ्या सारखा लहान आणि अशक्त केला. मी आता तुझ्याशी बोलतो आहे तोच मी अद्याप नाही काय ? आणि मी तुझ्या सारख्या दिनदुबळ्या मनुष्य प्राण्याची निवड करून मला जे काही सांगायचं आहे ते मी तुला सांगत नाही का ? आणि आता मी स्वतःला तुझ्या सारखं केलं नाही काय ?

बघ मी माझा मुकूट माझ्या पायांपाशी ठेवलाय आणि जग माझ्या हृदयाशी कवटळलंय. मी माझं वैभव स्वर्गात मागे ठेवलंय आणि इथे येऊन सर्व मानवांशी सर्व काही झालोय, गरीबां बरोबर गरीब व श्रीमंतां बरोबर श्रीमंत. एखाद्या मायाळू पित्या प्रमाणे मला तरुणांचा सांभाळ करावयाचा आहे. जगामध्ये किती तरी वाईट आहे ! हे गरीब बिचारे आत्मे हळूहळू विनाशाच्या मार्गाने अधोगतीकडे सरकत आहेत. जीवनामध्ये तुझी काळजी वाहाण्या साठी तुला एक खास व्यक्तीची गरज आहे आणि मग तू वाईट अक्वेरशील आणि माझ्याकडे येशील ! मी असा एक पिता आहे की जो तुला कोणत्याही मनुष्य प्राण्यापेक्षा जास्त प्रेम करतो ! माझ्या अगदी जवळ आश्रय घे, आणि माझ्यावर विश्वास ठेव तुझे विचार आणि इच्छा मला सांग. मी तुजवर नाजूक प्रेम करीन. मी तुला वर्तमानात कृपा देत राहीन आणि भविष्यात आशीर्वाद देत राहीन. मी तुला निर्माण केलं आहे म्हणून मी तुला पंधरा, वीस, पंचवीस वर्षांनंतर विसरणार नाही यावर विश्वास ठेव, ये ! मला ठाऊक आहे की तुला मजसारख्या एका गोड व अमर्याद पित्याची गरज आहे.

दुसऱ्या काही उचित मुद्याविषयी आता न बोलता नंतर बोलून आता माझी इतर काही प्रेमाची लेकरं, म्हणजे माझे इतर खास आत्मे ज्यांना मी धर्मगुरु व व्रतस्थ म्हणून निवडलं आहे, त्यांच्याविषयी मला काही बोलायचं आहे. माझ्या तुझ्याकरता खूप योजना आहेत !

पोपसाठी

माझ्या प्रिय पुत्रा, मी आता तुझ्याकडे वळतो. सर्वांच्या अगोदर तू माझा प्रतीप्रमुख आहेस, म्हणून माझं हे काम मला तुझ्या हातात सोपवायचं आहे. तुझ्या सर्व कामात हे काम महत्त्वाचं समज कारण सैतानाने मानवांच्या मनात भिती उत्पन्न केली आहे आणि हे कार्य आताच पूर्णत्वाला जाणार आहे.

माझी इच्छा अशी आहे की तुम्हाला या साहसकार्याचा टप्पा माहित पडावा, त्याची महानता, लांबी, रुंदी, खोली व उंची तुम्ही जाणावी. मनुष्य जाती करता माझ्या सध्याच्या व भावी काळात असलेल्या महत्त्वाकांक्षा तुम्ही समजून घ्याव्यात.

एका विशेष भक्तीद्वारे माणसांनी मला किती ओळखावे, माझ्यावर प्रेम करावे आणि माझा सन्मान करावा ही माझी इच्छा आहे ! सार्वकालिक वेळे पासून आणि आदिमानवाच्या निर्मिती पासून माझी अशी इच्छा होऊन राहिली आहे. जुन्या करारामध्ये निरनिराळ्या प्रसंगी माझी ही इच्छा मी मानवांपुढे प्रदर्शित केली आहे. परंतु माणसाला ती कधी समजलीच नाही. मी जगभरात निर्माण केलेल्या मनुष्यप्राण्यां मध्येही माझी इच्छा वस्तुस्थिती जर झाली तर मी सर्व भूतकाळ विसरायला तयार आहे.

माझ्या अत्यंत दीन मानवाकडे मी आता नतमस्तक होत आहे आणि तिच्या द्वारे सर्व माणसांशी मला माणसांद्वारे जे कार्य घडवायचं आहे त्याची महानता तिला कळणे कठीण असली तरी सुद्धा. मी तिच्याशी ब्रह्मज्ञानावर बोलू शकत नाही, कारण मी बोललेलं तिला काहीच समजणार नाही आणि मी अपयशी होईन. माझी योजना, साधेपणाने व अजाणते पणाने कार्यान्वित होण्या करता मी हे करतोय.

माझ्या विशेष भक्तीमध्ये माझी ओळख व्हावी, माझ्यावर प्रेम केलं जावं आणि माझा सन्मान व्हावा ह्याकरता मला एखाद्या असामान्य गोष्टीची गरज नाही तर मला फक्त हीच गोष्ट हवी आहे : ती अशी १) सर्व मानवजातीचा पिता या नात्याने सामान्य दिवशी किंवा रविवारी माझा खास सन्मान केला जावा आणि या सणा करता एक खास मिस्सा व प्रार्थना आयोजित केली

जावी आणि त्यासाठी लागणारा प्रभूशब्द विधी पवित्र बायबल मध्ये मिळू शकेल.

जर माझी ही विशेष भक्ती तुम्हाला रविवारची करायची असेल तर मग मी ऑगस्ट महिन्याचा पहिला रविवार निवडतो. जर तुम्हाला आठवड्यातील दिवस हवा असेल तर मग तो त्याच महिन्यातला सातवा दिवस असू दे.

२) माझी इच्छा अशी आहे की सर्व धर्मगुरुंनी ह्या भक्तीचा प्रसार करावा आणि मी जो अतिशय मायाळू व प्रेमळ पित्यांतला पिता आहे व सदासर्वदा असेन, ते लोकांच्या नजरेत आणावं.

३) जिथे जिथे माझे निर्मिलेले लोक आहेत, मग तेथे एक माणूस का असेना, परंतु तुम्ही मला कुटुंबात, रुग्णालयांत, प्रयोगशाळा मध्ये, कारखान्या मध्ये आणि सैनिकी वस्तीमध्ये मला आणून ठेवा !

माझ्या अदृश्य अस्तित्वाची प्रत्यक्ष खूण म्हणून माझं एक चित्र ठेवा त्यामध्ये मी हजर असेन. त्यामुळे माझे सर्व मनुष्य प्राणी माझ्या नजरेसमोर त्यांची सर्व कार्ये करत राहतील कारण मीच त्यांना उत्पन्न केलं आहे व दत्तक घेतलं आहे. अशा प्रकारे माझी सर्व लेकरं त्यांच्या मायाळू पित्याच्या नजरे समोर असतील. आता देखील मी सर्वत्र खरोखर अस्तित्वात आहे परंतु मला प्रत्यक्षात सगळ्यांपुढे हजर राहणे आवडेल.

४) त्यांच्या दैनिक कार्यात बाधा न आणता धर्मगुरु व सामान्य विश्वासू लोकांनी माझ्या गौरवार्थ धार्मिक कृती कराव्यात.

माझ्या धर्मगुरुंना निर्भिडपणे सर्वत्र जाऊ दे, सर्व राष्ट्रांमध्ये जाऊ दे आणि माझ्या पालकीय प्रेमाची ज्योत सर्व लोकां पर्यंत पेटवू दे. मगच आत्म्यां मध्ये जागृती होईल आणि ते जिंकले जातील आणि ही जागृती फक्त अंधश्रद्धाळू मध्येच होईल असे नव्हे तर खऱ्या देऊळमातेचे जे खरे पंथ नाहीत त्यामध्ये सुद्धा.

होय, माझी अशी इच्छा आहे की ही माणसं जी माझी लेकरं आहेत त्यांच्या समोर ही ज्योत चमकत राहावी, त्यांना सत्याची माहिती व्हावी व त्यांनी ते अनुसरावं आणि सर्व ख्रिस्ती सदगुण आपल्या कृतीमध्ये उतरवावेत.

५) धर्मगुरु विद्यालयांमध्ये, व्रतस्थांच्या घरांमध्ये, प्रौढांच्या शाळांमध्ये व घरांमध्ये माझा खास सन्मान केला जावा. लहानांपासून थोरांपर्यंत सर्वांना

कळू दे की मी त्यांचा बाप आहे आणि त्यांना मजवर प्रेम करू दे व मला ओळखू दे.

६) पवित्र बायबल मध्ये धर्मगुरुंना मी अगोदर जे काही सांगितलं आहे आणि जे काही माहित होण्याचं राहून गेलं आहे त्याचा शोध करू दे आणि मला जी भक्ती लोकां कडून हवी आहे तिचा शोध घेऊ दे. माझ्या योजना आणि इच्छा त्यांना सर्व माणसां पर्यंत पोहोचवू दे आणि मी धर्मगुरुंना, व्रतस्थांना, मठवासियांना व लोकांना जे जे काही सांगू इच्छित आहे ते कळवू दे आणि या सर्व आत्म्यांना जगातील इतर लोकां पेक्षा जास्त माझा सन्मान करू दे.

मी मानवजाती करता आखलेल्या व तुम्हाला प्रकट केलेल्या ह्या योजना प्रत्यक्षात यायला काही वेळ लागेल. परंतु उदार आत्म्यांच्या स्वार्थत्यागां मुळे आणि प्रार्थनां द्वारे ते माझ्या कामाला स्वतःला वाहून घेतील आणि एक दिवस मी समाधानी पावेन. माझ्या प्रिय पुत्रा, मी तुला आशीर्वाद देईन व माझ्या वैभवा करता तू जे काही करशील त्याबद्दल मी तुला बक्षीस देईन.

महागुरुंसाठी

माझा पुत्र अलेक्झांडर याच्याशीही मला दोन शब्द बोलायचे आहेत, माझ्या इच्छा जगामध्ये प्रत्यक्षात उतरवाव्यात.

माझ्या येशू पुत्राच्या ह्या “छोट्या रोपट्या” च्या आध्यात्मिक धर्मगुरुशी तू एकत्र व्हावे आणि मानवांनी माझी खास भक्ती करण्याच्या ह्या कार्याला हातभार लावावा. माझ्या मुलांनो, हे कार्य आणि त्याचे भविष्य जे महत्त्वाचे आहे ते मी तुमच्या हातात सोपवितो.

माझे हे शब्द पुन्हा पुन्हा बोला, म्हणजे मी निर्मिलेले मानवप्राणी माझी ओळख घेतील, माझ्यावर प्रेम करतील आणि माझा सन्मान करतील. तुम्ही जेव्हा हे कराल तर मी तुमच्या कडून काय अपेक्षिले आहे तेच तुम्ही कराल, म्हणजेच तुम्ही माझी इच्छा कराल आणि आज पर्यंत शांततेत मी माझ्या इच्छा ज्या उराशी बाळगल्या आहेत त्यांना तुम्ही पूर्णत्वाला न्याल.

जे जे काही तुम्ही माझ्या गौरवा साठी कराल त्याच्या दुपटीने मी तुमच्या पवित्री करणासाठी व तारणासाठी करत राहीन. शेवटी स्वर्गात व फक्त स्वर्ग मध्ये तुम्हाला कळेल की मी तुम्हाला व ह्या हेतू करता काम करणाऱ्या सर्वांना मी खास प्रतिफळ देईन.

मानवाला मी माझ्यासाठी निर्माण केलं आणि म्हणून मी त्याचं सर्वस्व असणे यथायोग्य आहे. माणसाचं हृदय माझ्या एकट्या साठी निर्माण केलं गेलंय आणि त्या मुळेच मी त्याचा बाप व निर्माता या माझ्या कडूनच त्याला खरा आनंद अनुभवायला मिळेल.

माझ्या आनंदा विषयी म्हणायचं तर मी माझ्या निर्मित केलेल्या माणसांच्या बरोबर असणे हाच माझा सर्वात मोठा आनंद आहे.

माझं स्वर्गातील वैभव अमर्याद महान आहे परंतु मी माझ्या जगभरातील लेकरां बरोबर असणे हे माझं अधिक महान वैभव आहे. मी निर्मिलेल्या मानवा, तुझा स्वर्ग नंदनवनात आहे, तिथेच माझ्या अनेक निवडलेल्या बरोबर तू मला सदासर्वकाळ पाहशील आणि सार्वकालिक वैभव अनुभवशील. अहो माणसांनो, तुमच्या बरोबर पृथ्वीवर वास करणे हा माझा स्वर्ग आहे.

होय, पृथ्वीवर तुमच्या प्रत्येकाच्या आत्म्या मध्ये माझं सुख व आनंद मी शोधतोय. तुम्हालाच मला हा आनंद पुरवावा लागेल आणि जो तुमचा पिता आणि निर्माता हे तुमच्या कडून अपेक्षित आहे त्या तुमचं तर हे कर्तव्य आहे.

माझ्या पुत्राच्या मर्त्य जीवनात जो आनंद मी अनुभवला तोच आनंद मी तुमच्यामध्ये राहून अनुभवतोय. होय, मीच माझ्या पुत्राला तुमच्यात पाठवलं होतं. तो पवित्र आत्म्याद्वारे गर्भधारण झाला होता. तोच मी होतो आणि शब्दामध्ये मी सतत मीच होतो.

माझ्या पुत्रामध्ये जे प्रेम मी तुमच्यावर केलं तो मीच आहे आणि माझ्या मनुष्यप्राण्यांनो, मला तुम्हाला असं सांगायचंय की, त्याच्या प्रमाणे तुम्ही माझी परमप्रिय लेकरे आहात आणि मी तुमच्या विषयी खूप आनंदी आहे. ह्या कारणा करताच मला तुमची सोबत आवडते व मला तुमच्यामध्ये वस्ती करणे आवडते. सूर्य जसा पृथ्वीवर असतो तसंच माझं तुमच्या बरोबर अस्तित्व आहे. तुम्ही जर माझं चांगलं स्वागत केलं तर मी तुमच्या अधिक जवळ येईन, तुमच्यात प्रवेश करीन आणि माझ्या अमर्याद प्रेमाने तुम्हाला प्रकाशित करीन व माझी ऊब तुम्हाला देईन.

मात्र जे आत्मे पापाच्या स्थितीत असतील आणि ज्यांना ह्या धार्मिक सत्याचं ज्ञान नसेल त्यांच्यात मी उतरू शकणार नाही; तरी पण, मी तुझ्या जवळ असेन, कारण तुला बोलावण्यास मी कधीच थांबत नाही, मला जे उपकार तुझ्या ठायी घडवायचे आहेत ते स्वीकारण्यास तुला आमंत्रण देण्यासाठी, की ज्याद्वारे तुला माझा प्रकाश दिसेल आणि तू पापमुक्त होशील.

कधी कधी मी तुझ्याकडे बघतो आणि तुझ्या दुःखी अवस्थेची मला कीव येते. कधी कधी मी तुझ्याकडे प्रेमाने पाहातो आणि त्याद्वारे माझ्या कृपा मी तुला उघड्या करतो. काही आत्म्यांना त्यांच्या सार्वकालिक सुखाची हमी देताना मी त्यांच्या बरोबर दिवसेंदिवस आणि वर्षानुवर्षे घालवतो. मी त्यांची वाट पाहातो हे त्यांना कळत नाही, दिवसभर मी त्यांना साद घालत असतो. तरी पण मी थकत नाही. तुझ्याजवळ राहाण्यात मला अजूनही आनंद वाटतो. मला आशा असते की एक दिवस तू तुझ्या पित्याकडे परतशील आणि तू मरणा अगोदर एक दिवस तरी तू माझ्यावर प्रेम करशील.

अचानक मृत्यूला सामोरे जाणाऱ्या एका आत्म्याचे मी तुला उदाहरण सांगतो. हा एक आत्मा उघळ्या पुत्रा सारखा माझ्या समोर आहे (मदर

येवजेनिया म्हणते : “मी हे उदाहरण प्रत्यक्ष घडल्याचं बघितलं, आपला पिता ते मला सांगत आहे आणि मी ते लिहित आहे”)

ह्या आत्म्यावर मी खूप कृपादानांचा वर्षाव केला परंतु त्यानेही कृपादाने उधळवली, मी त्याचा अतिप्रेमळ बाप मी त्याला ती दिली होती. ह्या शिवाय त्याने मला खूप दुखवलं. पण मी त्याच्या करता थांबलो व त्याच्या मागे मागे गेलो. मी त्यांच्यावर अजून उपकारांचा वर्षाव केला : त्याला मी आरोग्य आणि धन दिलं. त्याच्या मेहनतीतून मात्र अनावश्यक गोष्टीच बाहेर आल्या. तरीपण माझ्या दूरदर्शीपणातून त्याला अजून गोष्टी मिळत गेल्या. त्यामुळे प्रत्येक गोष्ट त्याला मुबलक प्रमाणात मिळाली, परंतु त्याच्या दुष्कृत्यांमुळे त्याने त्या वाईट नजरेतून बघितल्या आणि मग पुन्हा पुन्हा घडणाऱ्या महापापांमुळे तो चुकांवर चुकांचे जाळं स्वतःभोवती विणत गेला. परंतु माझं प्रेम कधीच थकलं नाही. तसाच त्याच्या मागेमागे गेलो. मी विशेष करून त्याच्या कडून झिडकारला जाऊन सुद्धा मी सहनशीलतेने व आनंदाने त्याच्याजवळ राहिलो. मला आशा होती की मी त्याचा बाप आणि तारणारा असल्या मुळे तो एखादे दिवशी माझ्या प्रेमाला ओ देऊन माझ्या कडे परत येईल.

सरते शेवटी त्याचा शेवटचा दिवस जवळ येत आहे. मी त्याचा बाप आहे हे ओळखून त्याने माझ्या कडे परत यावं म्हणून तो भानावर येण्यासाठी मी त्याला एक आजार पाठवलाय. वेळ निघून जात आहे आणि माझा तो दुर्दैवी पुत्र आता ७४ वर्षांचा झाला आहे. त्याची शेवटची घटका जवळ आली आहे. मी नेहमी प्रमाणे तिथे आहे. मी सध्या त्याच्याशी पूर्वी पेक्षा जात दयेने बोलत आहे. मी पिछा पुरवतो. मी माझ्या निवडकांना हाक मारतो आणि त्याच्या करता प्रार्थना करायला सांगतो. ज्याद्वारे जे क्षमादान मी त्याला देऊ इच्छित आहे ते त्याने मागावे.... आणि आता शेवटचा श्वास सोडण्या आधी तो त्याचे डोळे उघडतो, त्याच्या चुका पदरात घेतो आणि त्याला समजते की जो सन्मार्ग मी त्याच्या करता मोकळा केलेला आहे त्या पासून तो खूप दूर आहे तो भानावर येतो आणि हलक्या आवाजात काहीतरी पुटपुटतो ते त्याच्या आजूबाजूला असलेल्यांना समजत नाही, तो म्हणतो : “हे देवा, तुझं माझ्यावर किती प्रेम आहे ते मला आता समजलं आणि मी तर माझ्या वाईट जीवनात तुला अतोनात दुखवलं आहे. मी तुझा विचार कधीच केला नाही. तू माझा प्रेमळ बाप आणि तारणारा आहेस. आता तू

सर्व काही पाहा आणि माझ्या वाईट जीवनाची मला माफी कर. मी सध्या मनाच्या विचित्र परिस्थितीत आहे. तू माझा बाप व तारणारा आहेस, मी तुझ्या वर प्रेम करतो !”

त्याचक्षणी तो मरण पावला, आणि आता तो माझ्या समोर आहे. मी पालकाच्या प्रेमातून त्याचा न्याय करतो. त्याने मला पिता म्हणून हाक मारली आणि त्याचं तारण झालं. त्याला आता त्याला प्रक्षालन भूमीत काही काळ राहावं लागेल, आणि तदनंतर तो सर्वकाळ सुखी होईल. जीवन भरत त्याने मजा केली आणि मग पश्चात्ताप केल्यानंतर तारणाच्या आशेने आता मी माझ्या स्वर्गीय दूतांसमवेत आनंदी आनंद करतोय, कारण मी त्याचा सार्वकालिक बाप असल्याची गोष्ट प्रत्यक्षात घडलीय.

जे आत्मे न्यायाने व पवित्र करणाऱ्या कृपेने जगतात त्यांच्या मध्ये वास करून मी माझा आनंद व्यक्त करतो. मी त्यांना स्वतःचे अर्पण करतो. मी त्यांना माझ्या शक्तीचा वापर करू देतो आणि माझ्या शक्ती द्वारे त्यांना माझ्या मध्ये स्वर्गीय सुखाचा आधीच अनुभव मिळतो. कारण मी त्यांचा बाप आणि तारणारा आहे.

पित्याचा संदेश

भाग २ रा

चित्याचा संदेश

भाग २ रा

१२ ऑगस्ट, १९३२ रोजी दुसऱ्या भागाची सुरुवात होते. एक दिवस सैतानाने तो उचलला आणि त्याचा पृष्ठभाग कात्रीने सपासप कापला.

“मी एक जिवंत पाण्याचा झरा आताच उघडला आहे आणि तो आता पासून वेळेच्या समाप्ती पर्यंत आटला जाणार नाही. माझ्या लेकरांनो, तुमच्या वरील प्रेमाने भरलेला माझा पालकीय ऊर उघडून मी तुमच्या कडे येत आहे. माझ्या अमर्याद आणि दयाळू प्रेमाचे तुम्ही साक्षी बनावेत अशी माझी इच्छा आहे. मी तुम्हाला माझं प्रेम फक्त दाखवावं हे पुरेसं नाही; मला माझं हृदय ही उघडायचं आहे जेथून एक ताजातवाना करणारा झरा वाहू लागेल आणि त्या मध्ये सर्व लोक आपली तहान भागवू शकतील. मी त्यांचा मायाळू बाप आहे. त्यांना माझी जी अतिशयोक्तीने भरलेली भीती वाटत होती ती आता नष्ट होऊन त्यांनी आज पर्यंत न घेतलेला आनंद ते आता अनुभवू लागतील.

मी मानवांना तारणाऱ्याचं वचन दिल्या पासून मी हा झरा अखंड वाहू दिला आहे. (मदर येवजेनियाचे शब्द : “तो माझ्याशी ह्याविषयी प्रथम बोलल्या पासून मी हा झरा दररोज बघितला आहे”) माझ्या पुत्राच्या हृदयातून मी तो तुमच्या पर्यंत वाहू दिला. परंतु माझं तुमच्या वर जे अगाध प्रेम आहे त्यामुळे मी तुमच्या साठी अजून काही करू इच्छितो आणि ते म्हणजे मी माझा ऊर उघडावा आणि त्यामधून तारणाचं पाणी माझ्या सर्व लेकरां पर्यंत पोहोचावं आणि मग आता आणि सदासर्वदा त्यांना जे काही हवं आहे ते त्यांनी तेथून काढून घ्यावं.

ज्या झऱ्या विषयी मी बोलतो त्याचं सामर्थ्य तुला जाणून घ्यायचं असेल तर मग मी तुझा जो पिता, मित्र आणि अत्यंत विश्वासू आहे त्या माझ्यावर तू माझ्या इच्छे प्रमाणे प्रेम कर.

मी जे तुला सांगतोय त्याने तुम्ही एवढे आश्चर्यचकित का झालात ? तुला मी माझ्या प्रतिरूपा प्रमाणे नाही का उत्पन्न केले ? मी हे अशा करता केलं की जेव्हा तू तुझ्या उत्पन्नकर्त्या देवाशी व पित्याशी बोलशील तेव्हा तुम्हाला तिन्हाईता सारखं न वाटावं. कारण माझ्या दयाळू चांगुलपणातून तुम्ही माझी लेकरं बनला आहात.

माझा पुत्र येशू माझ्यात आहे आणि मी त्याच्यात आहे, आणि पवित्र आत्मा आमच्या दोघांतील अदलाबदल करणारं प्रेम आहे आणि तो आमच्या तिघांच्या एकपणाचं ऐक्य आहे.

माझा पुत्र ह्या झऱ्याचं पात्र आहे आणि मानवांनी जाऊन त्याच्या हृदयातून तारणाच्या वाहात्या झऱ्यातून जीवनाचं पाणी काढावं ! परंतु मग माझा पुत्र तुमच्या करता उघडणाऱ्या ह्या झऱ्याच्या अस्तित्वावर तुम्ही असा विश्वास ठेवला पाहिजे की तो नक्कीच ताजा आणि सुखकारक आहे ! तर मग माझ्या पुत्राद्वारे माझ्याकडे या, एकदा तुम्ही माझ्या जवळ आलात की मग तुमच्या सर्व इच्छा माझ्या स्वाधीन करा. मी जसा आहे तसाच मी या झऱ्याद्वारे तुला प्रकट होईन. तू मला ओळखलेस की तुझी तहान भागेल, तुला नवचैतन्य मिळेल, तुझे आजार बरे होतील आणि तुझ्या भीती दूर होतील आणि पूर्वीपेक्षा तुझ्या आनंदात वाढ होईल आणि तुझं प्रेम सुरक्षित असल्याचं तुला वाटू लागेल.

परंतु मग तू मला म्हणशील, मी तुझ्या कडे कसा काय येऊ ? अरे विश्वासाच्या मार्गाने ये, मला तुझा पिता म्हणून हाक दे, माझ्यावर सत्याने व आत्म्याने प्रेम कर आणि मग हे सामर्थ्यशाली ताजेतवाने करणारे पाणी तुझी तहान भागवील.

मला जाणण्या करता व माझ्यावर प्रेम करण्या करता तुला हे पाणी हवं असेल, आणि कधी काळी तुला थंड आणि उदासीनता वाटत असेल तर मला बाप या मधुर नावाने हाक मार आणि मी तुझ्याकडे येईन. तुझ्या निर्मात्या पित्याने तुझ्यावर निरंतर प्रेम करावे म्हणून तुम्हाला ज्या प्रेमाची व विश्वासाची गरज आहे ते सर्व काही हा झरा तुला देत राहील.

तुम्ही सर्वांनी मला ओळखावे अशी माझी जशी इच्छा आहे त्याद्वारे या

पृथ्वीवर देखील तुम्ही सुख भोगावे आणि जे मला अजून ओळखत नाहीत त्यांच्या करता तुम्ही माझे प्रेषित बनावे म्हणजे मग मी तुम्हाला माझ्या बरोबर सार्वकालिक वैभवाचे वाटेकरी होण्या साठी मी तुमच्या सर्व कष्टांना आणि प्रयत्नांना आशीर्वादित करीन.

माझ्या लेकरांनो, मी दयेचा सागर आहे, आणि माझं तुमच्यावर जे पालकीय प्रेम त्याचा हा एक पुरावा असून, कोणताही अपवाद वगळता तुझंच वय, तुमची स्थिती किंवा तुमचा देश लक्षात न ठेवता मी दयासागर आहे आणि त्यातून मी निरनिराळे समाज, पंथ, विश्वासू, अविश्वासू यांतील कोणालाही वगळत नाही. मानवजाती मध्ये हजर असलेले सर्व विचारवंत मनुष्यप्राणी मी यामध्ये जमेस धरतो.

ह्याचा हा पुरावा आहे. मी दयेचा सागर आहे, तुझी तहान भागवण्या साठी जो झरा माझ्या ऊरातून निघत आहे तो मी तुम्हाला दाखवला आहे आणि आता माझा सर्वांसाठी असलेला चांगुलपणा तुम्हाला दाखवण्या साठी मी माझ्या विश्वव्यापी प्रेमाचा सागर तुम्हाला दाखवणार आहे. तुम्ही त्यामध्ये डोळे बंद ठेवून उडी घ्या. का ? मग त्यामुळे जे आत्मे या सागरा मध्ये उडी घेतील आणि त्यांची कडवट पापे या प्रेमाच्या स्नानात धुतले जातील. या सागरातून ते चांगले स्वच्छ होऊन बाहेर पडतील आणि चांगले व प्रेमळ होण्या करता शिकले म्हणून ते आनंदी होतील. जर तुझ्या अज्ञानामुळे व अशक्तपणामुळे तुम्ही ह्या कडवटपणाच्या अवस्थेत पुन्हा पडलात तरी देखील मी प्रेमाचा सागरच राहीन, मी त्या कडू थेंबाचा स्वीकार करीन आणि जसा मी पवित्र आहे तसाच मी तुम्हाला माझ्या प्रेमाने व चांगुलपणाने रूपांतरीत करीन.

माझ्या लेकरांनो, तुम्हाला पृथ्वीवर शांतीने व आनंदाने जीवन जगायचं आहे का ? मग या आणि या महान सागरा मध्ये सदासर्वकाळ डूबा. तुम्ही तुमचंच नेहमीचं काम करता आणि जीवन जगता ते तुमचं जीवन प्रेमाद्वारे पवित्र केलं जाईल.

जी माझी लेकरं सत्याला अनुसरत नाहीत त्यांना मला जास्त मिठीत घ्यावंस वाटते. ज्याद्वारे त्यांचे डोळे प्रकाशाकडे उघडावे कारण तो प्रकाश आता जास्त स्पष्टपणे चमकत आहे.

जगाच्या सुरुवाती पासून ही न पाहिलेल्या व बऱ्याच वेळेसाठी थांबलेल्या कृपांची वेळ आहे. इथे तर मी तुझ्याशी प्रत्यक्षपणे बोलत आहे. मी एका अत्यंत मायाळू व प्रेमळ पित्या सारखा आलो आहे. मी स्वतःला विसरून खाली वाकून पाहातो तुला वर घेऊन तुझं तारण करण्या साठी. जे तुम्ही आता सर्व जिवंत आहात किंवा पोकळ आहात आणि जगाच्या शेवटा पर्यंत शतकानुशतके जिवंत असाल त्या तुम्ही लक्षात ठेवा की तुम्ही एकटे नाहीत. एक पिता तुम्हाला त्याच्या अगाध प्रेमात सहभागी करू इच्छितो. माझ्या पालकीय ऊरातून जो झरा वाहात आहे त्याच्या जवळ या. ह्या आरोग्यदायी पाण्याची मधुर चव घ्या आणि जेव्हा तुमच्या आत्म्याला समाधान देणारी चवदार शक्ती तुमच्या गरजा भागवील तेव्हा माझ्या जवळ या आणि ह्या प्रेमाच्या सागरा मध्ये डूबवा आणि स्वतःला मरून फक्त माझ्या मध्ये सदासर्वकाळ जगायला या. (मदर येवजेनियाचे शब्द : “आमच्या पित्याने मला जिवलग संभाषणात सांगितले : “झरा हे माझ्या ज्ञानाचं चिन्ह आहे. सागर जो आहे तो माझ्या प्रेमाचा आणि तुझ्या विश्वासाचा आहे. जेव्हा तुला या झऱ्यातून प्यायचं आहे, तेव्हा मला जाणून घेण्या करता माझा अभ्यास कर, माझ्या प्रेमसागरात उडी घे, आणि ती पण एवढ्या विश्वासाने की तुमचे परिवर्तन व्हायला पाहिजे. ह्याला मी प्रतिकार करू शकणार नाही. मग मी तुझे सर्व अपराध क्षमा करीन व तुमच्यावर भरपूर कृपादानांचा वर्षाव करीन.”)

मी तुमच्या मध्ये आहे. या सत्यामध्ये विश्वास ठेवणारे सर्व धन्य आहेत आणि पवित्र बायबल मध्ये सांगितलेल्या वचनांचा लाभ करून घेतात तेही धन्य आहेत. अशी वेळ येत आहे की देवाच्या इच्छेनुसार माणसां कडून त्याच्यावर प्रेम केलं जावं व त्याचा सन्मान केला जावा.

पवित्र बायबल पुढे होऊन विचारते : “का ?” आणि उत्तर देते “तो एकटाच सन्मान प्रेम व स्तुतीला पात्र आहे !”

दहा आज्ञा मोशेला प्रथम मिळाल्या. माणसां करता ही एक आज्ञा होती: “देवावर प्रेम कर आणि त्याला भज.”

जे अगोदरच ख्रिस्ती आहेत ते कदाचित म्हणतील, “आमच्या जन्मा पासून आमच्या परिवर्तना पासून आम्ही तुझ्यावर प्रेम केलं आहे, कारण आमच्या स्वर्गीय बापा या प्रार्थने मध्ये आम्ही म्हणतो, “आमच्या पित्या, तू

स्वर्गात आहेस.” होय, माझ्या मुलांनो, ते खरं आहे की जेव्हा तुम्ही आमच्या बापा या प्रार्थनेचा पहिला भाग म्हणता तेव्हा तुम्ही माझ्या वरील प्रेम व्यक्त करता आणि माझा सन्मान करता परंतु पुढची प्रार्थना म्हणा आणि बघा :

“तुझे नाव पवित्र मानले जावे !” मग माझं नाव पवित्र मानलं जाते का ?

पुढे म्हणा :

“तुझे राज्य येवो !” माझं राज्य आलय का ?

माझ्या येशू पुत्राचा राजेपणा तुम्ही पुष्कळदा सन्मानिता हे खरं आहे, आणि त्यामध्ये तुम्ही मला देखील सन्मानिता ! तर मग तुमच्या पित्याला तुम्ही ‘राजा’ म्हणून घोषित करण्याचे थांबाल का ? सर्व माणसांनी मला ओळखावे माझ्यावर प्रेम करावे व शेवटपर्यंत मी त्यांच्यावर राज्य करावे अशी माझी इच्छा आहे.

माझ्या पुत्राची पिलातापुढे अवहेलना झाली व शिपायांनी त्याचे पवित्र व निष्पाप शरीर चाबकांनी फोडून काढले, तेव्हा माझ्या पुत्राच्या राजेपणाचा सण पापांच्या भरपाई साठी साजरा केला जावा. हा सण तुम्ही रद्द करू नये तर तो मोठ्या उत्सुकतेने व तत्परतेने साजरा करावा, ज्याद्वारे सर्वांना या राज्याची व त्याच्या राजेपणाची माहिती होईल अशी माझी इच्छा आहे आणि या दुहेरी ज्ञानाची पूर्ण माहिती मिळण्या साठी, देवपिता जो राजा आहे व राज्याचा निर्माता आहे ती मिळविण्याची गरज आहे.

माझ्या लेकरांनो, खरे पाहता, ख्रिस्तसभा जी स्थापण्या साठी मी माझ्या पुत्रावर सोपवलं तिचं कार्य तिचा जो निर्माता, पिता व उगम आहे त्याचा आदर केल्या नंतरच पूर्ण होणार आहे.

तुमच्यातील माझी काही लेकरं उत्तरात म्हणतील : “ख्रिस्तसभा सातत्याने वाढली आहे. ख्रिस्ती भाविकांची संख्या खूप वाढली आहे, आणि आपली ख्रिस्तसभा पूर्ण झाल्याचा हा एक पुरावा आहे !” माझ्या लेकरांनो, ध्यानात ठेवा की पित्याने ख्रिस्तसभेच्या स्थापने पासून त्यावर पाळत ठेवली आहे, अशासाठी की माझ्या पुत्रासह व पवित्र आत्म्या बरोबर ती माझे प्रतिनिधी प्रमुख, परमगुरुस्वामी ह्यांच्याद्वारे ती अचूक खात्रीची बनावी. परंतु हे खरं

नाही की मी जसा मायाळू व दयाळू आहे, तसं ख्रिश्चन भाविकांनी मला ओळखलं तर चांगला व मनमोकळा पिता आहे मग हा पवित्र धर्म त्यांनी तत्परतेने व प्रामाणिकपणे पाळला असता का ?

माझ्या लेकरांनो, कदाचित हे खरं नाही की तुमचा एक पिता आहे जो तुमचा विचार करतो व तुमच्यावर अमर्याद प्रेम करतो हे तुम्हाला ठाऊक असतं तर मग तुम्ही तुमच्या ख्रिस्ती कर्तव्यांना जास्त जागण्या करता प्रयत्न केले असते, चांगले नागरिक म्हणून वागले असते आणि देवाशी व मानवाशी न्यायाने जीवन जगले असते.

हे पण खरं नाही, की हा जो पिता तुमच्या वर जीवापाड प्रेम करतो, तुम्हाला लेकरं या गोड नावाने हाक मारतो त्यावर तुम्ही प्रेमळ लेकरांच्या नात्यातून प्रेम केलं असतं, आणि हे प्रेम माझ्या आदेशा वरून एक क्रियाशील प्रेम झालं असतं आणि सर्व मानवजात जी त्याने पिता बनून निर्माण केली तिच्या पर्यंत पोहोचलं असतं. कारण अजूनपर्यंत संपूर्ण मानवजात या ख्रिस्ती समाजाला अजून ओळखत नाही.

जे लोक मूर्तीपूजक धर्मभोळ्या कल्पनां मध्ये गुंतले आहेत, किंवा जे लोक माझं अस्तित्व मान्य करून मला देव म्हणतात पण मी त्यांच्या जवळ आहे हे त्यांना ठाऊक नाही अशा आत्म्यांकडे जाऊन काही लोक बोलले तर; किंवा त्यांचा निर्माता, त्यांचा पिता आहे, तो त्यांचा विचार करतो व काळजी वाहातो, तो त्यांच्या सुखदुःखामध्ये आत्मीयतेने भाग घेतो, असं जर कोणी त्यांच्या नजरेला आणलं असतं तर मग दगडा सारख्या कठीण आत्म्याचं सुद्धा परिवर्तन झालं असतं, परिवर्तन झालेले पक्के व टिकणारे झाले असते आणि त्यांची संख्या वाढली असती.

मनुष्यप्राण्यां मध्ये हे जे प्रेमाचं कार्य मी करत आहे ते न्याहाळून तुमच्यातील काही जण टिका करतील व म्हणतील : “पण प्रेषणकार्यकर्ते निरनिराळ्या देशांत जाऊन देवा विषयी, त्याच्या चांगुलपणा विषयी व दयेविषयी विश्वास न ठेवणाऱ्यांना सांगत आहेत ना ? आणि ते तर सर्वकाळ देवा विषयीच बोलतात तर अजून काय जास्त त्यांनी बोलावं ?”

प्रेषणकार्यकर्ते देवाला जसे ओळखतात त्याप्रमाणे ते लोकांना सांगतात.

परंतु मी तुम्हाला खात्रीपूर्वक सांगतो की तुम्ही मला अजून मी जसा आहे तसा ओळखत नाहीत म्हणून मी तुमच्यात पालकांचा फार मायाळू पालक असं जाहीर करण्या करता येतो व भयगंडाने तुमचं माझ्या वरील प्रेम जे गढूळ झालं आहे ते परिवर्तन करण्या करता येत आहे.

मी मला माझ्या निर्मिलेल्या मनुष्यप्राण्यांशी समान करण्या करता व सुधारवण्या करता येत आहे. कारण तुमची माझ्या विषयी कल्पना अशी आहे की मी एक घाबरणारा देव आहे. माणसं माझ्यावर विश्वास न ठेवता त्यांचं संपूर्ण जीवन जगत आहेत. माझी तर एकमेव इच्छा अशी आहे की मी तुमचं पृथ्वीवरील जीवन जगायला सोपं करावं आणि शेवटी तुम्हाला दैवी स्वर्गीय जीवन बहाल करावं.

हाच एक पुरावा आहे की तुमच्या प्रमाणेच इतर आत्मे मला ओळखत नाहीत, कारण तुमची माझ्या विषयी जी कल्पना आहे तिच त्यांची सुद्धा आहे. परंतु आता मी तुम्हाला हा प्रकाश देत आहे. या प्रकाशात राहा आणि तो सर्वांपर्यंत पोहाचवा. मग या शक्तीशाली माध्यमाद्वारे नरकाचे दरवाजे बंद होऊन परिवर्तनाचे मार्ग उघडे होण्याचं दुहेरी कार्य होईल, कारण सर्वकाळ टिकणारं माझं वचन मी पुन्हा एकदा घोषित करत आहे.

जे मला पिता ह्या नावाने हाक मारतात, आणि ते ही एकदा, त्यांचा नाश होणार नाही, पण त्यांची खात्री होईल की निवडलेल्यांच्या कळपात त्यांना सार्वकालिक जीवन लाभेल.

आणि जे तुम्ही माझ्या गौरवा करता स्वतःला वाहून घ्याल आणि ज्यामुळे माझं ज्ञान इतरांना मिळेल, ते माझ्या वर प्रेम करून माझा सन्मान करतील, मी तुम्हाला खात्रीपूर्वक सांगतो की तुमचं प्रतिफल मोठं असेल, कारण तुमचे प्रत्येक लहान प्रयत्न देखील मी मोजत जाईन आणि मी तुम्हाला सार्वकालिक जीवनात शतपटीने देईन.

जी पवित्र ख्रिस्तसभा स्थापण्या करता आम्ही पिता, पुत्र व पवित्र आत्म्याच्या ऐक्यात एकत्र आलो होतो, जिचा आम्ही आत्मा व जनक आहोत त्या ख्रिस्तसभेने या तिघांचा सन्मान करणारी भक्ती पूर्णत्वाला आणली पाहिजे.

ख्रिस्तसभे मध्ये आणि अखिल मानवजाती मध्ये जोपर्यंत या तिघा

जणांचा खास भक्तीद्वारे सन्मान होत नाही तोपर्यंत ह्या ख्रिस्तसभे मध्ये एक पोकळी असेल. ह्या पोकळी विषयी मी काही आत्म्यांना भानावर आणलं आहे. मात्र त्यातले बहुतेक भित्रे असून त्यांनी माझ्या आमंत्रणाला उत्तर दिलेलं नाही. इतरांनी योग्य त्या लोकांपुढे बोलण्याचं धैर्य दाखवलं आहे, पण त्यांना यश न आल्या मुळे त्यांनी चिकाटीने प्रयत्न केले नाहीत.

आता माझी वेळ आली आहे. मी स्वतःच लोकांना माझी लेकरं बनवण्या साठी आलोय, कारण आज पर्यंत त्यांनी मला पूर्णपणे जाणून घेतलं नाही. मी स्वतःच प्रेमाच्या आज्ञेची ज्योत घेऊन येत आहे म्हणजे मग मानवजाती मध्ये बर्फाचे जे मोठ मोठे थर झाले आहेत ते वितळतील व नष्ट होतील.

माझ्या प्रिय मानवजाते, माझी लेकरं असलेल्या माझ्या मुलांनो, आजपर्यंत सैतानाने ज्या साखळदंडाशी तुम्हाला जोखडून ठेवलंय त्यापासून स्वतःला मुक्त करा, आणि जो पिता अगदी शुद्ध प्रेम आहे त्याचे भय तुमच्यात भरा! या, माझ्या खूप जवळ या, तुमच्या पित्याच्या जवळ येण्याचा तुम्हाला अधिकार आहे; तुमची हृदये उघडा, माझ्या पुत्राच्या जवळ माझा तुमच्या वरील चांगुलपणा अधिक चांगल्या प्रकारे समजण्या करता प्रार्थना करा.

तुम्ही सैतानाचे व खोट्या धर्मभोळ्या समजूतीचे गुलाम झालेले आहात. ही हुकूमशाही गुलामी झुगारून द्या आणि जो सत्याचा सत्य आहे त्याच्या कडे या. जो तुमचा निर्माता व पिता आहे त्याला ओळखा. ज्यांनी तुम्हाला आजपर्यंत जीवनाचा गैरवापर करायला लावला व त्यांची पूजा आणि भजन करायला लावलं त्यांच्या अधीन होऊ नका, तर माझ्याकडे या, तुम्ही सर्व माझी लेकरं असल्या मुळे मी तुम्हा साठी थांबलो आहे.

आणि जे तुम्ही सत्य प्रकाशात आहात ते त्यांना सांगा की, सत्यामध्ये जगणे किती गोड आहे. माझ्या लेकरांनो, त्या ख्रिस्ती बांधवांना त्या मनुष्यप्राण्यांना सांगा की आपले सर्वस्व पाहाणारा, सर्वस्व जाणणारा, आणि सर्वस्व पुरविणारा एक बाप आहे. त्या पित्या विषयी विचार करणे किती गोड आहे. तो अमर्याद चांगला आहे, तो सहजगत्या क्षमा करतो, नाईलाजाने व हळूहळू शिक्षा करतो. त्यांना माझ्याकडे यायला सांग : मी त्यांना मदत करीन, मी त्यांचं ओझं हलकं करीन आणि त्यांचं श्रमिक जीवन गोड करीन. माझ्या

पालकी प्रेमात मी त्यांना भिजवीन आणि त्यांना आता व सदासर्वकाळ सुखी करीन.

आणि तुम्ही माझ्या मुलांनो, जे विश्वास गमावून अंधारत चाचपडत आहात, ते तुम्ही डोळे उघडून वर बघा, चकाकती किरणं तुम्हाला प्रकाशमय करायला येताना दिसतील. मी चकाकणारा, ऊब देणारा व पुन्हा पुन्हा ऊब देणारा सूर्य आहे. बघा आणि ओळखा की मी तुमचा एक आणि एकमेव निर्माता आणि पिता आहे. मी तुमच्यावर प्रेम करतो, तुम्हीही मजवर प्रेम करावे म्हणून मी येत आहे, म्हणजे तुमच सर्वांचं तारण होईल.

जगभरातल्या सर्व माणसांशी मी बोलतोय आणि माझ्या पालकी प्रेमाची घंटा तुमच्यात वाजवतो आणि सांगतो की माझं हे अमर्याद प्रेम एक कायमची सत्यपरिस्थिती आहे.

प्रेम, प्रेम करा, सतत प्रेम करा परंतु पित्यावर कसं प्रेम करायचं ते इतरांना दाखवा म्हणजे आजपासून पुढे जो पिता तुमच्यावर जीवा पलिकडे प्रेम करतो ते सर्व मी तुम्हाला दाखवीन.

आणि तुम्ही माझ्या प्रिय धर्मगुरूंनो आणि मठवासींनो, मी माणसांवर व खास करून तुमच्यावर हे जे पालकी प्रेम करतो ते तुम्ही सर्वांना माहिती करून देण्याचे मी तुम्हाला आग्रहाने सांगतो. तुम्ही काबाडकष्ट करावेत आणि माझी इच्छा तुमच्यात व सर्व माणसात पूर्णत्वास नेली जावी. माझी ओळख व्हावी, माझ्यावर प्रेम केलं जावं आणि माझा सन्मान केला जावा, हीच माझी इच्छा. माझं हे प्रेम फार वेळेपर्यंत अक्रियाशील ठेवू नका, कारण माझ्यावर प्रेम केलं जाण्याची इच्छा माझी तहान आहे.

हे शतक इतर सर्व शतकांपेक्षा विशेष महत्त्वपूर्ण आहे. हे विशेष महत्त्वपूर्ण कार्य काढून घेतलं जाईल या भितीने बाजूला सारू नकोस ! आत्म्यांना एक विशेष दैवी स्पर्श हवा असतो आणि वेळ निघून जात असते; कशालाच भिऊ नका, मी तुमचा बाप आहे; मी तुमच्या प्रयत्नात व कामात मदत करीन. मी तुला सतत खाद्य पुरवीन, आणि अगोदरच ह्या भूतलावर हृदयाची शांती व आनंद देत राहीन आणि तुमचं प्रेषणकार्य व तळमळीची कामे फलदायी करीन. जो आत्मा शांत व आनंदी आहे त्या

आत्म्याला त्याच्यासाठी थांबलेल्या सार्वकालिक बक्षिसांची, अमूल्य बक्षिसाची ती एक आगाऊ चव आहे.

माझा जगातील प्रतिनिधी, माझा परमाचार्य, ह्याला मी दूरच्या राष्ट्रांत प्रेषितकार्य करण्याबद्दल माझा खास हेतू असल्याचं सूचित केलं होतं आणि माझा पुत्र येशू ह्याच्या हृदयाची खास भक्ती मोठ्या तळमळीने सर्व जगात चालू करण्याविषयीचे संकेत दिले होते. आता मी त्यांना अजून काम देतोय जे माझा पुत्र येशू या जगात करण्याकरता आला होता : ते कार्य म्हणजे मी जसा आहे तसाच व आता मी माणसांशी, माझ्या लेकरांशी व मानवप्राण्यांशी जसा आहे तसाच मला माहिती करून द्यावा व माझा गौरव करावा.

जर माणसांनी येशूच्या हृदयाच्या इच्छा आणि वैभव ह्याचं पूर्ण आकलन केलं असतं तर त्यांना कळून चुकलं असतं, ज्या पित्याने त्याला पाठवलं आणि ज्याचं वैभव अजूनपर्यंत यत्किंचितही कमी झालेलं नाही त्याचं आत्मियतेने वैभव गात रहावं. त्याची इच्छा अशी आहे की जो पूर्ण गौरव जो माणसांनी माझा करावा आणि करू शकतील तो त्यांनी करावा, कारण मी त्यांचा पिता व निर्माता आहे व विशेषकरून त्यांच्या तारणाचा जनक आहे !

मनुष्य जे मला देऊ शकतो तेच मी त्याच्याकडून मागत आहे : त्याचा विश्वास, त्याचं प्रेम आणि त्याचं ऋण. ह्याचा अर्थ असा नव्हे की माझी ओळख व्हावी, मजवर प्रेम केलं जावं, माझा सन्मान व्हावा आणि ते सर्व माझ्या मनुष्यप्राण्यांच्या आराधनेने नव्हे; त्यांच्याकडे भूतलापर्यंत येण्याचं माझं एकमेव कारण हे आहे की त्याचं तारण व्हावं आणि त्याला माझ्या वैभवात वाटा मिळावा. माझ्या चांगुलपणातून व प्रेमातून मला कळले की जे मनुष्यप्राणी शून्यातून मी निर्माण केले आहेत आणि ज्यांना मी माझी खरी लेकरं म्हणून दत्तक घेतलं आहे. तीच लेकरं सैतानाबरोबर सार्वकालिक दुःखामध्ये कोसळत आहेत. त्यामुळे त्यांना निर्माण करण्याच्या हेतूशी ते प्रतारणा करीत आहेत आणि त्यांचा वेळ व शाश्वत काळ गमावत आहेत !

आता सर्वापेक्षा माझी एक इच्छा अशी आहे की जे न्यायी आहेत त्यांच्यात जास्त उत्साह निर्माण व्हावा, पाप्यांच्या परिवर्तनासाठी सोपा रस्ता तयार व्हावा, त्याचं परिवर्तन प्रामाणिक आणि टिकाऊ असावं, आणि

उघळ्या पुत्रांनी आपल्या पित्याच्या घरात परत यावं. मी विशेषतः यहुदी लोक जी माझी लेकरं आणि निर्मिती आहेत, फुट पडणारे व पाखंडी मताचे गुप्त पंथ आहेत, नास्तिक आणि गुप्त उदारमतवादी आहेत. पवित्र वस्तु भ्रष्ट करणारे आहेत त्या सर्वांच्या अनुषंगाने बोलत आहे. सर्व जगाला माहिती पडावं की देव आणि निर्माता अस्तित्वात आहे. हा देव त्यांना ठाऊक नाही, त्यांना ठाऊक नाही की मी त्यांचा पिता आहे आणि हे त्याचं अज्ञान मला पुन्हा पुन्हा त्यांच्या नजरे समोर आणायचं आहे.

जे तुम्ही मला ऐकत आहात ते तुम्ही वाचा आणि माझ्यावर विश्वास ठेवा : जर कॅथलिक ख्रिस्तसभे पासून दूर असलेल्या सर्व माणसांना ह्या प्रेमळ बापाविषयी माहिती पडलं की तो त्यांचा निर्माता प्रेम करणारा ईश्वर आहे आणि त्याला त्यांना सार्वकालिक जीवन प्रदान करायचं आहे. तर त्यातील बहुतेक जण, दूरग्रहीसुद्धा ज्या पित्या विषयी तुम्ही त्यांच्याशी बोलला होता त्याच्याकडे वळतील.

जर तुम्ही त्यांच्याकडे प्रत्यक्षपणे जाऊ शकत नसाल व बोलू शकत नसाल तर दुसरी साधने शोधा : हजारो प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष मार्ग आहेत. खऱ्या शिष्यत्वाच्या आत्म्याने व मोठ्या आत्मियतेने ते प्रत्यक्षात उतरवा. मी तुम्हाला वचन देऊन सांगतो की तुमच्या प्रयत्नांना विशेष यश आणि विशेष कृपा लाभेल - माझ्या पालकी चांगुलपणाचे तुम्ही शिष्य व्हा आणि तुमच्या तळमळीने मी तुम्हाला सर्व काही देईन आणि तुमच्या आत्म्यांच्या कार्यामध्ये तुम्ही मजबूत व सशक्त व्हाल.

मी सतत तुमच्या जवळ आणि मध्ये असेन : तुमच्यात दोषेजण बोलत असतील तर मी तुमच्या मध्ये असेन; जर तुमच्यात जास्त माणसे असतील तरीपण मी तुमच्या मध्यभागी असेन आणि मग जे काही तुम्ही बोलाल त्यामध्ये माझी प्रेरणा असेल आणि जे तुमचं ऐकणारे असतील त्यांनी ऐकण्या साठी मी त्यांच्या मनाची तयारी करीन. अशा प्रकारे माणसं प्रेमाने वश होतील आणि सर्वकाळ जगण्यासाठी तारण प्राप्त करतील.

माझ्या इच्छेनुसार माझा सन्मान करण्यासाठी माझ्यावर फक्त महान विश्वास ठेव. मला कडक तपश्चर्येची आणि मानखंडनेची गरज नाही. तुम्ही अनवाणी चालावे, अंगावर राख फासावी किंवा धुळीत बसावं अशी माझी

इच्छा नाही. अजिबात नाही. तर माझी अति आवडती इच्छा अशी आहे की तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवा आणि माझी लेकरं म्हणून वागणं ठेवा !

मी जो अती मायाळू व दयाळू बाप आहे तो मी तुमच्या बरोबर सर्वां साठी सर्व काही होईन. मी तुमच्याबरोबर लहानातला लहान बनून तुम्हाला सर्वकाळा साठी महान करीन. मी तुम्हाला माझं सर्वस्व देईन व तुमच्याशी जिवलगपणे वागेन.

जास्त अश्रद्धाळू लोक, अधार्मिक आणि निरनिराळे संघ त्यांच्या अविश्वासात व पापातच राहू इच्छितात. कारण त्यांना वाटते की मी त्यांच्याकडून अशक्य कोटीतली गोष्ट मागतो आणि ती म्हणजे एखाद्या हुकुमशाहा प्रमाणे त्यांनी माझ्या आज्ञांचे गुलाम बनावे, त्याच्या गर्विष्ठपणा व सामर्थ्यापासून त्याचे अधिन असलेले लोक दूरावतात. कारण मानासठी आणि भक्तीसाठी तो त्याच्यावर बळजबरी करतो. माझ्या लेकरांनो, असं नाहीच ! तुम्ही विचार करू शकणार नाही इतका लहान, तुमच्या पेक्षा लहान मी होऊ शकतो.

तरी पण माझी इच्छा अशी आहे की, मी ख्रिस्तसभेला दिलेल्या आज्ञांचं तुम्ही प्रामाणिक पणे पालन करावं आणि मग तुम्ही केवळ प्राणी नसून शहाणे मनुष्यप्राणी आहात, तुमच्या बेशिस्त वर्तनामुळे आणि वाईट प्रवृत्तीमुळे जी मी आत्म्याची देणगी तुम्हाला दिली आहे ती बिघडवू नका तर त्याला दैवी सौंदर्याचे कपडे घालून टिकवून ठेवा !

माझी इच्छा अशी आहे की मी तुम्हाला अगोदरच जे सांगितलं आहे ते करत जा : विशेष भक्तीद्वारे माझा सन्मान कर. याद्वारे तुला माझी इच्छा कळून येवो त्याद्वारे तुला खूप फायदे मिळोत आणि मोठ्या प्रमाणात माझ्या सामर्थ्यामध्ये व वैभवामध्ये तुम्हाला वाटा मिळो, तुम्हाला आनंदी करण्याची व तारण करण्याची माझी एकच आहे : मला तुमच्यावर प्रेम करायचं आहे आणि परतफेड म्हणून तुमचं प्रेम मला हवे आहे.

प्रामाणिक लेकरां प्रमाणे जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम केलंत तर तुम्ही माझ्या ख्रिस्तसभेचा व धर्माधिकार्यांचा प्रेमाने व आज्ञाधारकपणे आदर ठेवाल, आता तुम्ही जसा आदर बाळगता तसा नव्हे, कारण तुम्ही मला घाबरता आणि त्यामुळे तुम्ही माझ्या पासून दूरावता. हा जो खोटा आदर तुम्ही माझा

करता तो न्यायावर अन्याय आहे. माझ्या हृदयाच्या अतिनाजूक भागावर तुम्ही त्यामुळे जखम करता आणि जे पालकी प्रेम मी तुम्हावर करतो ते तुम्ही विसरता व माझा उपहास करता.

माझ्या इस्त्राएल लोकांनी मला जे अतिशय दुःख दिलं, आणि सध्याची मानवजात मला अतिशय यातना देत आहे ते हे की तुमच्या कडून मिळणारा वाईट प्रवृत्तीचा आदर. खरे पाहता माणसाच्या शत्रूने ह्या आदराचा गैरवापर करून माणसाला मूर्तीपूजेकडे व दुफळीकडे नेलं आहे. माझ्या पासून व माझ्या ख्रिस्तसभे पासून तुम्हाला दूर नेण्या करता तो शत्रू अजून पर्यंत कार्यरत आहे व कार्यरत राहिल. मला वाटते की तुम्ही अशा शत्रू पासून सावध व्हावे आणि त्याने तुम्हाला दूर नेऊ नये. जे सत्य तुम्हाला प्रकट करण्यात आलं आहे त्यावर विश्वास ठेवा आणि त्याच्या प्रकाशात मार्गक्रमण करा.

माझ्या लेकरांनो, जे तुम्ही कॅथॉलिक ख्रिस्तसभेच्या दूर आहात त्या तुम्ही लक्षात ठेवायचंय की माझ्या पालकी प्रेमातून मी तुम्हाला वगळलं नाही. तुम्ही सुद्धा माझीच लेकरं आहात म्हणून मी तुम्हाला ही नाजूक विनंती करत आहे. तुम्ही आज पर्यंत जरी सैतानाच्या बाहुपाशात होता तरी आता लक्षात घ्या की त्याने तुम्हाला फसवलं आहे. मी तुमचा पिता आहे, माझ्या कडे या आणि मी तुमचं प्रेमाने व आनंदाने स्वागत करीन !

आणि तुम्ही, ज्या तुम्हाला ज्या धर्मात तुम्ही वाढला आहात तेवढाच माहित आहे आणि तो धर्म खरा नाही, हे लक्षात घ्या. मी तुमचा पिता आहे. मी तुम्हाला उत्पन्न केलं आहे व मला तुमचं तारण करायचं आहे. सत्य आणि तारण देण्या करता मी तुमच्यात आलो आहे. मला समजते की तुम्ही मला ओळखत नाही आणि मला तुम्ही तुमचा पिता, निर्माता आणि तारक म्हणून ओळखावं हीच माझी अपेक्षा आहे. तुमच्या ह्या अज्ञानामुळे तुम्ही मला ओळखत नाहीत आणि ध्यानात ठेवा की तुम्ही जितका मला दूर समजता तितका दूर मी तुमच्या पासून नाही.

मी तुम्हाला माझ्या प्रेमाने निर्माण करून तुम्हाला दत्तक घेतल्या नंतर कसा काय एकटे सोडू ! मी तुमच्या मागोमाग प्रत्येक ठिकाणी येतो, मी तुमचं सतत रक्षण करतो की ज्यामुळे मी माझ्या औदार्यातून हे सर्व काही तुमच्या करता करतो ह्यात तुम्ही दृढ व्हावे. तुम्हाला माझ्या अमर्याद चांगुलपणाचा

विसर पडून सुद्धा मी हे तुमच्यासाठी करतो आणि ह्या विसराळूपणा मुळे तुम्ही म्हणता : "निसर्ग आम्हाला सर्व काही पुरवितो, तो आम्हाला जगवतो आणि मारतो" ही कृपेची व प्रकाशाची वेळ आहे. तर मग लक्षात घे की, मी एकमेव खरा ईश्वर आहे.

या जीवनात व पुढच्या जीवनात तुला खरा आनंद देण्यासाठी मी तुला या प्रकाशात जे सूचवतो ते तू करायला पाहिजे. आता वेळ अनुकूल आहे, तुमच्या हृदयांना स्पर्श करून हे जे प्रेम मी तुम्हाला देत आहे ते गमावू नका. उपासनेला अनुसरून सर्वांनी पवित्र मिस्साबळीमध्ये भाग घ्यावा; त्यामुळे मला परमानंद होईल ! त्यानंतर मी तुम्हाला काही लहान प्रार्थना सूचवीन, परंतु मला तुमच्या वर अधिक भार द्यायचा नाही ! मी तुमचा निर्माता, बाप आणि तारणारा आहे. मी सांगितल्या प्रमाणे माझा एक सण स्थापन करा आणि खऱ्या लेकरांच्या साधेपणाने माझा आदर व सेवा करा, आणि तेच अतिशय महत्वाचं आहे असं समजा.

मानवां करता असलेल्या माझ्या पालकीय प्रेमाचा दुसरा एक पुरावा आहे. माझ्या मुलांनो, माझ्या अमर्याद प्रेमाचा सर्व चांगुलपणा विषयी मी बोलणार नाही, कारण तुम्ही फक्त पवित्र पुस्तके उघडा, क्रूसाकडे नजर लावून पहा, पवित्र संस्काराच्या पेटीकडे पाहा, आणि माझ्या तुमच्यावरील प्रेमाची परिसिमा पाहा !

तरी देखील, माझी इच्छा कशी पूर्ण करावी हे तुम्हाला दाखवण्या करता, माझ्यावर अधिक प्रेम करून मला अधिक जास्त ओळखण्या करता माझे हे शब्द जे माझ्या तुमच्या वरील प्रेमाचा पाया आहेत ते संपवण्या अगोदर मला माझ्या तुमच्या वरील प्रेमाच्या असंख्य पुराव्याची नोंद करावीशी वाटते !

जोपर्यंत मनुष्य सत्यामध्ये जगत नाही तोपर्यंत त्याला खऱ्या स्वातंत्र्याची चव कळणार नाही. तुम्ही, माझ्या मुलांनो, तुमच्यात शांती व आनंद आहे असं तुम्हाला वाटतं, आणि ज्या नियमाच्या तुम्ही अधीन असावे व ज्यासाठी मी तुम्हाला निर्माण केले त्याच्या पासून तुम्ही लांब आहात. परंतु तुमच्या हृदयाच्या खोल कप्प्यात तुम्हाला जाणवते की खरा आनंद व खरी शांती यापासून तुम्ही वंचित आहात आणि मग जो तुझा ईश्वर व पिता आहे त्याने दिलेले खरे स्वातंत्र्य तुम्हाला अनुभवता येत नाही !

परंतु तुम्ही, जे तुम्ही खऱ्या नियमात जगताहात, किंवा मी दिलेला कायदा तुमच्या तारणाची हमी म्हणून तुम्ही अनुसरायला वचनबद्ध आहात त्या तुम्ही वाईटाला तुमच्या वाईटात नेण्या साठी पुढारी केला आहे. तुम्ही दुर्वर्तना द्वारे कायद्या पासून लांब राहिला आहात. तुम्ही आनंदी आहात असं समजता काय ? नाही. तुमची हृदये शांत नसल्याचा अनुभव तुम्हाला येत आहे. तुम्हाला असं वाटते का की सुखाचा व इतर मानवी सुखांचा शोध करून तुमची हृदये समाधानी होतील ? नाही माझं ऐका. जोपर्यंत तुम्ही मला तुमचा पिता म्हणून ओळखलं नाही आणि ईश्वर पित्याची खरी लेकरं होण्या करता माझ्या भाराशी एकरूप झालेले नाहीत तोपर्यंत तुम्ही खरे आनंदी व खरे स्वातंत्र्य होणार नाहीत.

का बरे ? कारण मी तुम्हाला एक विशिष्ट हेतू करता निर्माण केलं, काकी एखाद्या साध्याभोळ्या विश्वासू लेकराने पित्यावर विश्वास ठेवून त्यांनी मला ओळखावे, माझ्यावर प्रेम करावे व माझी सेवा करावी !

एकदा जुन्या करारात, माणसं जनावरा सारखी वागली, त्यांनी देवाची लेकरं अशी त्यांची लायकी राखली नाही. म्हणून त्यांच्यात ती जाणीव निर्माण करण्या करता मला त्यांची देवाच्या महान लायकीची लेकरं बनवायची होती, आणि त्यासाठी मला त्यांच्याशी फार कठोरपणाने वागावं लागलं. नंतर मग काहीजण माझ्या दृष्टीकोनातून सूझ झाल्यावर मग अगदी शेवटी मला त्यांना प्राण्या पासून वेगळे करावं लागलं आणि मगच मी त्यांच्या वर उपकारांचा वर्षाव करू लागलो आणि जे लोक त्यांची प्रतिष्ठा ओळखून त्यामध्ये टिकण्या सारखे नव्हते त्यांच्या पेक्षा महान केलं.

आणि जसजसे ते संख्येने वाढत होते तसे मी माझ्या पुत्राला त्यांच्यात पाठवलं. तो सर्व दैवी पूर्णत्वाने भरलेला होता कारण तो परिपूर्ण देवाचा पुत्र होता आणि त्यानेच त्यांना पूर्णत्वाकडे नेणारा मार्ग दाखवला. त्याच्याद्वारे मी तुम्हाला माझ्या अमर्याद प्रेमात माझी दत्तक लेकरे म्हणून स्वीकारली आणि त्या दिवसा पासून मी तुम्हाला केवळ "मनुष्यप्राणी" म्हणून नव्हे तर "लेकरे" म्हणून हाक मारतो आहे.

मी तुम्हाला नवीन कायद्याच्या आत्म्याने वस्त्रे घातली त्यामुळे जुन्या कायद्यातील लोकांना जसे मी प्राण्यापासून वेगळे केले होते. तसेच व

त्यापेक्षा जास्त लायकीचे बनवले आहे. मी तुम्हा सर्वांना देवाची लेकरे होण्याच्या लायकीत उंचविले आहे. होय, तुम्ही माझी लेकरे आहात आणि तुम्ही मला पिता म्हणून संबोधिले पाहिजे. परंतु माझ्या वर लेकरां प्रमाणेच विश्वास ठेवा कारण त्याशिवाय तुम्ही खरोखर स्वातंत्र्य होणार नाही.

जे सर्व काही मी तुम्हाला सांगतोय त्यात हेतू असा आहे की हे प्रेमाचं कार्य चालू ठेवण्या करता मी येतोय ह्याची तुम्हाला जाणीव व्हावी, तुमच्या आत्म्यांना बंदिस्त करणारी हुकुमशाही, गुलामगिरी झिडकारण्याची शक्ती तुम्हाला मिळावी, आणि खरा आनंद देणारे स्वातंत्र्य तुम्ही उपभोगावे. देवाची लेकरे होण्याच्या लायकी पर्यंत तुम्ही उंच व्हा आणि तुमच्या स्वतःच्या महानतेचा आदर बाळगण्यास शिकल्या नंतर मी तुमचा सर्वकाळापेक्षा जास्त पिता बनेन, मी तुमचा अतीप्रेमळ व अतीदयाळू पित्यांतला पिता बनेन.

या प्रेमाच्या कामासह मी शांती आणण्या करता आलोय. ह्या शांतीचे किरण जे कोणी माझा सन्मान करून मजवर विश्वास ठेवतील त्या कोणावरही चमकतील आणि तो आपल्या त्रासातून, चिंतेतून व दुःखातून मुक्त होतील परंतु त्यांनी मला पिता म्हणून हाक मारावी व माझ्यावर प्रेम करावे. जर कुटुंबांनी माझ्यावर प्रेम करून माझा सन्मान करून मला पिता म्हणून हाक दिली तर मी माझ्या तरतूदीसह माझी शांती त्यांना देईन. जर कामगारांनी, व्यापाऱ्यांनी व कारागिरांनी माझा सन्मान करून मला हाक मारली तर मी त्यांना माझी शांती आणि शक्ती देईन व त्यांचा मी चांगला व दयाळू पिता आहे असं त्यांना दाखवीन. प्रत्येक ख्रिस्ती समाजाने जर माझा सन्मान केला व मला हाक मारली तर त्याला मी माझी शांती देईन, मी एक अतिशय प्रेमळ पिता असल्याचे त्याला दाखवीन आणि माझ्या सामर्थ्याद्वारे मी आत्म्यांच्या तारणाची हमी देईन.

जर संपूर्ण मानवजातीने मला हाक मारली व माझा सन्मान केला तर उपकारी दवेप्रमाणे मी माझ्या शांतीचा आत्मा त्यांच्यात आणीन.

जर सर्व राष्ट्रांनी एकत्र मला साद घातली व माझा सन्मान केला तर त्यांच्यात युद्ध लढाया नसतील कारण मी शांतीचा देव आहे आणि जिथे मी वास करतोय तिथे युद्ध नसेल.

तुला तुझ्या शत्रूवर मात करायची आहे का ? माझा धावा कर आणि तुला त्याजवर विजय मिळेल.

आणि शेवटी लक्षात ठेव की मी माझ्या सामर्थ्याने सर्व काही करू शकतो. बरे तर, हीच शक्ती मी तुम्हा सर्वांना अर्पण करतो तिचा तुम्ही आता आणि सदासर्वदा वापर करा. मी सदासर्वदा तुमचा पिता म्हणून वागेन, मात्र तुम्ही माझी लेकरे असल्याचं सिद्ध करा.

ह्या प्रेमाच्या कामातून मला काय साधावयाचं आहे, तर प्रत्येक हृदयाने मला समजून घेण्यास लायक बनावे.

मी एक पावित्र्य आहे आणि मी ते पूर्णपणे प्रकट करू शकतो; ज्या पावित्र्याचा मी जनक आहे ते पावित्र्य माझ्या पवित्र आत्म्या द्वारे मी तुला देऊ शकतो आणि मी माझ्या पुत्राच्या पुण्याद्वारे तुझ्या मध्ये भरवू शकतो. मी माझ्या पुत्राद्वारे व पवित्र आत्म्याद्वारे तुझ्या मध्ये येऊ शकतो आणि मला तुझ्यातच वस्ती करावीशी वाटते.

“मी तुमच्यात येत आहे” हे शब्द काही आत्म्यांना रहस्यमय वाटतील परंतु हे रहस्य नाहीच आहे ! कारण माझ्या पुत्राला ख्रिस्तशरीराची स्थापना करायला सांगितल्या नंतर मी पवित्र भाकरीच्या रूपात जेव्हा जेव्हा तुम्ही मला स्वीकाराल तेव्हा तेव्हा यायचं ठरवलं आहे !

अर्थात ख्रिस्तशरीराच्या स्थापनेआधी तुमच्यात येण्यास मला कोणी मनाई केली नाही, कारण मला काही अशक्य नाही ! परंतु हा संस्कार स्वीकारल्यामुळे माझा हेतू तुमच्यात सोप्या रितीने यायचा होता आणि ते तुम्हाला समजलं असतं !

मी तुमच्यामध्ये असल्या नंतर माझ्यामध्ये जे काही आहे ते मी तुम्हाला सुलभपणे देऊ शकतो, परंतु तुम्ही तशी मागणी केली पाहिजे. या पवित्र संस्काराद्वारे तुम्ही माझ्याशी जवळचे ऐक्य जोडता आणि ह्या जवळच्या ऐक्याद्वारेच माझ्या प्रेमाचा तुमच्यावर वर्षाव होऊन माझे पावित्र्य तुमच्या आत्म्यात पसरते.

मी तुम्हाला माझ्या प्रेमाने भरतो, तुम्ही मात्र तुम्हाला हवे असलेले सदगुण आणि पूर्णत्व माझ्याकडून मागायचं आणि खात्री करून घ्यायची त्या

क्षणांमध्ये ईश्वर आपल्या मानवप्राण्यांना काहीच न नाकारता देत रहातो.

माझी आवडती निवासाची जागा तुम्हाला माहिती आहे, तर मग ती जागा तुम्ही मला देणार नाहीत का ? मी तुमचा पिता व ईश्वर आहे; मग मला हे नाकारणे तुम्हाला शक्य होईल काय ? अहो, मला दुःख देऊ नका आणि तुमच्या पित्याशी निर्दयतेने वागू नका. हा एकच उपकार मी माझ्या साठी तुमच्याकडून मागत आहे.

हा संदेश संपवण्या अगोदर अनेक आत्म्यांना मी माझी एक इच्छा प्रकट करणार आहे, ते माझ्या सेवेशी वाहून घेतलेले आहेत. तुम्ही धर्मगुरु व व्रतस्थ, ते आत्मे आहात. चिंतनमय जीवनात किंवा शेजारप्रीतीच्या आणि प्रेषितीय कार्यात तुम्ही माझ्याशी वाहून घेतले गेले असाल. माझ्या बाजूने मी असं म्हणेन, माझ्या चांगुलपणा मुळे हे सद्भाग्य तुम्हाला लाभलं आहे आणि तुमच्या बाजूने तुम्ही प्रामाणिक पणे ईश्वरी हाकेला तुमच्या सदिच्छेने दिलेला ओ आहे.

माझी इच्छा अशी आहे : मानवजाती कडून मला काय हवंय हे ज्यांना सहज समजतं. ते तुम्ही माझ्या कडे प्रार्थना करा की मी माझं प्रेमाचं कार्य सर्व आत्म्या मध्ये पूर्णत्वास न्यावं. आत्म्याचं तारण करण्या करता ज्या संकटावर मला मात करावी लागते ती तुम्हाला माहित आहेत ! खरं तर, त्या अनेकांना माझ्या कडे आणण्याचा हाच एक प्रभावी मार्ग आहे : आणि तो मार्ग असा की त्यांनी मला ओळखावं, माझ्या वर प्रेम करावं आणि माझा सन्मान करावा.

हे सर्व करण्याची सुरुवात तुम्हा सर्वांकडून व्हावी. धर्मगुरुंच्या आणि व्रतस्थांच्या घरात प्रथम शिरणे मला किती आनंददायक आहे ! माझ्या प्रेमाच्या लेकरांच्या मध्ये पिता म्हणून शिरणे मला किती आनंद आहे. मी जिवलग मित्रासारखा तुमच्याशी बोलें. मी तुमच्या वर दूरदर्शीपणाचा विश्वास ठेवीन ! मी तुमचं सर्वस्व होईन आणि तुमच्या सर्व गरजा पुरविन ! सर्वात प्रथम मी तुमचा असा एक पिता होईन की मी तुमच्या सर्व मागण्या स्वीकारिन. माझा विश्वव्यापी मायाळूपणा तुमच्यावर असेल आणि माझ्या प्रेमाचा व उपकारांचा वर्षाव तुमच्यावर होत राहील.

तुमच्या बरोबर जो आनंद उपभोगण्याचं मी ठरवलंय त्याच्या पासून मला वंचित करू नका. मी तो तुम्हाला शतपटीने परत करीन आणि तुम्ही माझा सन्मान करणार आहात म्हणून मी तुमचा सुद्धा सन्मान करीन आणि माझ्या राज्यात तुमच्या साठी वैभवाची जागा तयार करीन !

मी प्रकाशाचा प्रकाश आहे. जेथे जेथे तो आरपार जाईल तेथे तेथे जीवन, भाकर व सुख असेल. हा प्रकाश यात्रेकरुना, संशयखोरांना आणि अज्ञानींना प्रकाशित करील. माणसांनो, जे तुम्ही या जगात अंधारात व वाईटात चाचपडत आहात त्या तुम्हाला तो प्रकाशित करील. तुम्हाला जर माझा प्रकाश मिळाला नाहीतर तुम्ही सार्वकालिक मृत्यूच्या खाईत कोसळाल.

सरतेशेवटी हा प्रकाश कॅथलिक ख्रिस्तसभेची जी लेकरं अजून मूर्तीभंजक आहेत त्यांचे मार्ग प्रकाशमय करील जे कुष्ठरोगी या भूतलावर अत्यंत यातना भोगत आहेत त्यांचा मी पिता आहे असे त्यांना दाखवीन.

प्रत्येक मानवी समाजातून ज्यांची हकालपट्टी झाली आहे व दुर्लक्षिले गेले आहेत त्यांनाही मी त्यांचा पिता असल्याचे दाखवीन. जे आजारी आहेत, उपेक्षित आहेत, त्रस्त आहेत आणि जे दुःख सहन करत आहेत त्यांचाही मी सर्वां अगोदर पिता होईन. सर्व कुटुंबाचा, अनाथांचा, विधवांचा, कैद्यांचा आणि तरुणांचा मी पिता आहे असं मी दाखवीन. मी राज्यांचा व सर्व राष्ट्रांचा पिता आहे असं दाखवीन. तुम्हा सर्वांना माझा चांगुलपणा व संरक्षण अनुभवावयास मिळेल, तुम्ही सर्व माझं सामर्थ्य पहाल !

माझे पालकीय व दैवी आशीर्वाद सर्वांना लाभोत. आमेन !

विशेष करुन माझ्या प्रतिनिधीला व माझ्या पुत्राला. आमेन !

विशेष करुन माझा पुत्र, महागुरुस्वामी ह्याला. आमेन !

विशेष करुन माझ्या पुत्राला, तुमच्या आध्यात्मिक पित्याला. आमेन !

विशेष करुन माझ्या कन्यांना, तुमच्या मदरना. आमेन !

माझ्या प्रेमातील सर्व संघांना. आमेन !

सर्व ख्रिस्तसभेला आणि सर्व धर्मगुरुंना !

आणि जी ख्रिस्तसभा शुद्धिस्थानात आहे तिला विशेष आशीर्वाद आमेन ! आमेन !

“त्याच्याद्वारे, त्याच्यासह आणि त्याच्यामध्ये”

देव माझा पिता आहे

माझ्या स्वर्गीय पित्या, मला किती मधुर वाटते समजून घ्यायला की तू माझा बाप आहेस आणि मी तुझे लेकर आहे !

विशेष करून माझ्या आत्म्याचं आकाश जेव्हा ढगाळ बनते आणि माझा क्रूस अधिक वजनी होतो, मला हे पित्या पुन्हा पुन्हा म्हणावंसं वाटते की तू मी तुझ्या प्रेमावर विश्वास ठेवतो !

होय, मला ठाऊक आहे की जीवनातल्या प्रत्येक क्षणी तू माझा पिता आहेस आणि मी तुझं लेकर आहे !

तू माझ्या वर अमर्याद प्रेमाने प्रेम करतोस हे मला ठाऊक आहे !

तू माझ्या वर रात्रंदिवस पहारा करतोस हे मला ठाऊक आहे आणि तुझ्या परवानगी शिवाय माझ्या डोक्यावरील एकही केस गळू शकत नाही !

मी विश्वास ठेवतो की तुझ्या अमर्याद शहाणपणात माझ्यासाठी काय चांगलं आहे हे माझ्यापेक्षा तुला जास्त माहित आहे.

मी विश्वास ठेवतो की तू तुझ्या अमर्याद सामर्थ्याने वाईटातून चांगले निष्पन्न करतो.

मी विश्वास ठेवतो की, तुझ्या अमर्याद चांगुलपणात जे तुजवर प्रेम करतात त्याचं तू भलं करतोस; ज्यांचे हात माझ्या गालावर देखील मारतात तेव्हा मी तुझ्या हाताचं चुंबन घेताच मी बरा होतो.

मी तुझ्यावर विश्वास ठेवतो; तरीपण माझ्यातील श्रद्धा, आशा व प्रेम तू वाढीस लाव !

माझ्या जीवनातील प्रत्येक प्रसंगात माझ्याठायी तुझं प्रेम माझं मार्गदर्शक कर.

बाळ ज्याप्रमाणे आईच्या बाहुपाशात विसावते तसं मला तुझ्यामध्ये शरण यायला शिकव.

हे पित्या, तुला सर्वकाही ठाऊक आहे, तू सर्वकाही पहातोस, माझ्यापेक्षा तू मला अधिक चांगला ओळखतोस; तू सर्वकाही करू शकतोस, तू माझ्यावर प्रेम कर !

हे माझ्या पित्या, आम्ही सतत तुझ्याकडे वळावे अशी तुझी इच्छा आहे,

मी विश्वासाने तुझ्याकडे मागायला येतो, येशू आणि मारीया माझ्याबरोबर आहेत (इथे तुम्हाला हवा असलेला उपकार नमूद कर.)

या हेतूसाठी आणि त्यांच्या अतिपवित्र हृदयाशी माझं ऐक्य साधण्यासाठी, मी माझ्या सर्व प्रार्थना, माझे त्याग, माझ्या मानखंडना, माझ्या सर्व कृती, माझ्या कर्तव्यांचा महान प्रामाणिकपणा मी तुला अर्पण करतो. (नोव्हेनाच्या नऊ दिवसात ही प्रार्थना करावयाची असल्यास पुढील शब्द जोडा) “मी जास्त उदार होण्याचं वचन देतो विशेष करून या नऊ दिवसात, घडणाऱ्या परिस्थिती मध्ये, अमूक अमूक व्यक्तीसाठी.”

पवित्र आत्म्याचा प्रकाश, कृपा आणि शक्ती मला बहाल कर !

या आत्म्यात मला दृढ कर, म्हणजे मी त्याला कधी गमावू नये, त्याल कधी दुखवू नये आणि माझ्यात कधी कमी होऊ देऊ नये.

हे माझ्या पित्या, तुझा पुत्र येशू ह्याच्या नावाने मी हे मागतोय ! आणि तू हे येशू, तुझं हृदय उघड आणि माझ्या स्वतःच्या हृदयात घाल, आणि मारीयेच्या हृदयासह ते दैवी पित्याला अर्पण कर ! मला हवी असलेली कृपा मला देत राहा !

हे दैवी पित्या, सर्व माणसांना तुझ्याकडे बोलावून घे. तुझा पालकीय चांगुलपणा व दैवी दया सर्व जगात दुमदुमू दे !

माझा एक मायाळू पिता हो आणि जेथे जेथे मी जाईन तेथे तेथे माझा सांभाळ कर तुझ्या नजरेपुढील सफरचंदा प्रमाणे मला वागव. मला एक लायक पुत्र/कन्या बनव आणि माझ्यावर दया कर !

हे दैवी पित्या, तू आमच्या आत्म्याची मधुर आशा आहेस. तुझी ओळख सर्वांना होवो, तुझ्यावर सर्व प्रेम करोत आणि तुझा सन्मान सर्वत्र माणसां कडून होवो !

हे दैवी पित्या, तुझा अमर्याद चांगुलपणा सर्व लोकांवर ओळखला गेला आहे, तुझी ओळख सर्वांना होवो, तुझ्यावर सर्व प्रेम करोत आणि तुझा सन्मान सर्व माणसांकडून होवो !

हे दैवी पित्या, मानवजातीला उपयोग करणारी दवे, तुझी ओळख सर्वांना होवो, तुझ्यावर सर्व प्रेम करोत आणि तुझा सन्मान सर्व माणसां कडून होवो !

(मदर एवजेनिया)

अपूर्ण कृपादृष्टी

जिरार्ड, कैरोचे प्रेषितीय विकार

९ ऑक्टोबर, १९३५

जिन, कार्डिनल वेडीयर

पॅरीसचे आर्चबिशप

८ मे १९३६

वितरक

ह्या पुस्तकाच्या आणखी प्रती वितरकांकडे मिळू शकतील. ह्या पुस्तकाच्या छपाई खर्चाकरता व टपाला करता साभार देणग्या स्वीकारल्या जातील.

देवपित्याच्या प्रेमाच्या व दयेच्या संदर्भात कृपा किंवा आभार प्रदर्शन व्यक्त करायची असल्यास आणि या संदर्भात काही कृती होत असल्यास त्या प्रकाशकाकडे किंवा वितरकाकडे पाठवता येतील.

देणग्या पुढील पत्त्यावर पाठवा.

**LITTLE SOULS APOSTOLATE,
CARMELITE SEMINARY, MAPUSA
GOA, INDIA 403507.**

किंवा फादर प्रसाद परेरा,
सेंट अँड्र्यु चर्च, ११५ हिल रोड,
वांद्रा (पश्चिम), मुंबई - ४०० ०५०.